

ولایتی کویران

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlanontada.com

شورش غه فووری

H. G. Wells

2013

ولاتی کویران

H.G.Wells

کردنه کوردی: شۆرش غه فووری

کتیپ: پۇمانى ولاتى كويىران

نوسەر: H.G.Wells

وهرگىپان: شۇپش غەفورى

نەخشە سازى ناوۋە و دەرەوۋە: شۇپش غەفورى

تيراژ: 500 دانە

تۇرى چاپ: چاپى يەكەم

چاپخانى: پۇژمەلات / مەولتير

شويىنى چاپ: مەولتير - 2012

لە بەرئوبەرايەتى گشتى كىتبخانە گشتيەكان ژمارى سپاردنى (۲۸۸۵) ي سالى ۲۰۱۲ يىن دارا

پیشه که شه به:

- نهو چاوانه‌ی که رهش و سپین و دنیا به رهنگی دهینن.

- باوک و دایکم که زهمه‌ن، تاراوکه‌نشینی کردن.

- یه‌شتا و سارا

سەنتەرى رۇشنىرى خەون

پروژەى چاپکردنى كىتىب

زنجىرهى - ۴ -

سەرپەرشتىيارانى چاپ:

غەمگىن بۆلى

بۇرار خەكىم

پىزگار جەبارى

ئاونىشان: ھەولنىر - گەرەكى پووناكىبرى - تىزىك فولكەى زراعە

سىپۇنسىرى پۇمان:

كومپانىيائى (پرەنگار) بۇ كارکردن لە ھەموو بوارە ھونەرىيەكانى دەنگ و پرەنگ

www.rengar.com

+9647504491204

+9647704491204

پيشه‌کى:

ئەوھى كە پۇمان پىيى بەخشيويىن، دووبارە پىناسكردنەوھى
ژيان و جيهانەكەمانە بە پوانگەگەلى جياواز كە ھەر كەسەو
دواتر بتوانىت پافەي تايىبەتى خۆي بۆ بكات. بۆ منىش پەنگە
ھەمان ئەو شتە دروست بىت، كاتىك كە پۇمانىكى لەم

چه‌شنه‌م خویندنه‌وه، هه‌ستێکی سه‌یر دایگرتم و یه‌کسه‌ر که‌وتمه‌وه بیری پۆمانی (کویری)ی (خۆزی) ساراماگۆ).

زۆرجاران شاعیرانه بیر له‌وه ده‌که‌ینه‌وه که نه‌گه‌ر چاوه‌کانیشمان له‌کار بکه‌ون، نه‌وه ئیجساس و هه‌ستی ده‌روونی ده‌توانییت دنیا‌مان هه‌روا لا جوان بکات، به‌لام پرسیاره‌که نه‌وه‌یه که ناخۆ نه‌وکاتیش ده‌توانین نه‌و جوانییه به‌ره‌نگی بینین یا جگه له‌ره‌ش و سه‌په‌تی هه‌چی دیکه به‌دی ناکه‌ین..

هه‌ر چۆنێک بێت، نه‌م پۆمانه هۆکارێکی جدی بوو لای من بۆ نه‌وه‌ی دووباره بیر له‌به‌ها و جه‌وه‌ری بینین بکه‌مه‌وه و هه‌ر نه‌م هۆکاره مه‌زنه‌یش بوو که توانیم وه‌ریگێرمه سه‌ر زمانی کوردی، هه‌رچه‌نده نه‌گه‌ری نه‌وه هه‌یه من له هه‌ندێک شویندا به‌هه‌له چوویم له‌به‌کاره‌ینانی هه‌ندێک ده‌سته‌واژه‌دا و نه‌م‌یه‌ش په‌نگه جه‌وه‌ری کاری پۆمانه‌که نه‌گۆپن هه‌نده‌ی که ده‌چێته‌خانه‌ی هه‌له‌ی زمانه‌وانییه‌وه.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌م هه‌لانه‌یش هه‌بن، نه‌وا بێشک نیشانه‌ی له‌سه‌ره‌تادابوونی کارکردنی منه له‌م بواره‌دا و هیوادارم خویننه‌ران به‌تازه‌کاری من لێمی قبول بکه‌ن. له‌هه‌ندێک شویندا نه‌موسته‌وه ده‌قاوده‌قی وشه‌کان وه‌رگێرمه سه‌ر

زمانی کوردی، هیندهی که ههولم داوه واتا و مهفهومهکان
بهوشیوه که له کۆمهلی کوردیدا باون بهکاریان بهینمهوه.
ههه چۆنیک بیته، ئەم پۆمانه بهر لهوهی بۆ خوینهری
وههه بگهتیم، کاریکی ئارهزوومهندانه و تیههزینهرانه بووه بۆ ئەو
دهقانهی که لای من مههزنن. هیوادارم خوینهرانیش ههسته بهو
مههزنییهی ئەم دهقه ناوازهیه بکهن.

شۆرش غههفوری

shorshghafuri@gmail.com

بەشىك لە ژيانى روماننوس:

(ھېرىپېرت. جۆرج. ويلز - Herbert George Wells) كە لە ۲۱ى سېتەمبەرى سالى ۱۸۶۶ى زايىنى لە (برۇملى) لە داىك بوو و لە ۱۲ى ئوتى سالى ۱۹۴۶ى زايىنى لە لەندەن كۆچى دواى كردوو. ويلزى پۇرئامەنوس، كۆمەلئاس و ميژوونوس و نووسەرى سۆسيالىستى بەرىتانى و نووسەرى پۇمانە زانستى و خەيالىيەكان، لە كۆتاييەكانى سەدەى ھەژدەيەم و سەرەتاكانى سەدەى تۆزدەيەمدا ژياو.

باوکی ویلز هه ژار بوو و دایکیشی خزمه تکار بوونه، هر بویه ویلز له چینی خواره وهی کومه لگه بوو. مندالی و میرمندالی خوی له هه ژاری و به دبختیدا به سهر برد، ماوه یه کیش له دووکانی کوتالفروشیدا کاری کرده، به لام سهره پای هموو سهختیه کانی پوژگار، به جدیه کی ته اووه دریزه ی به خویندن و موتالا دا.

چوه نیو کولیزی پاشایه تی زانسته وه و سوودیکی زوری له وانه کانی (توماس هاکسلی - Thomas Huxley) وه رگرت و عاشقی شیوه ی وانه گوتنه وه که ی و ریکخستن و لوجیکه که ی بوو. ویلز له سالی ۱۸۸۸ ی زایینی له زانکوی لهندهن و له به شی زانستدا، توانی به نمره ی باشه وه به کالوریوسه که ی ته اوو بکات و دواتریش که وته موتالا کردن و خویندنی جوانیناسی. له سالی ۱۸۹۱ ی زایینی له گه ل کچه مامه که یدا (نیزابیل مری ویلز)، ژیانی هاوسه ری پیکهینا و دوی چوار سال لئی جیا بووه وه و (نیمی کاترین پابینز) ی هینا، نه و ژنه نووسه ره ی که له سالی ۱۹۲۷ کۆچی دوی کرد و دوو مندالی له هر یه که بیان هه یه.

ویلز، کاری نووسه ری به نووسین له مه ر جوانیناسییه وه دهست پی کرد و زوری نه کیشا که به هوی دهستگه وتی

نوسینه کانیبیه وه ژيانی باشتَر و خوشتَر بوو. یه که مین سهرده می نووسه ری ویلز، کاتی نووسینی چیروکه زانستییه کان بوو که سهرکه وتنیکی گه وره یان به دهست هینا و له سالی ۱۸۹۵ی زاینی چیروکی ماشینی زه مەنی نووسی و وه ک یه که م پۆمانیشی هه ژمار ده کورت که وه رگتیردرايه سهر چه ندین زمان.

قاره مانى ئەم پۆمانه، ده زگایه ک دروست ده کا که ده توانیت زه مەن بگوریت و ساله کان بهینتته پیشه وه. هه ر به م ده زگایه چه ندین سه فەری ده یان و سه دان سالان ده کات و له ناوچه گەلی جیاواز و ئاو و هه وای گۆردراوی جیهانی تیده په ریت. ویلزی له م به ره مه میدا، وه سفی چیروک و پووداویکی بی هه ژمار و باوه پینه کراو ده کات و سه ره پای پیشگۆبی هه جوویه کی سه رمایه دارانه، باسیکیش له کۆمه لئاسی و تیورییه زانستییه به ده سه تها تووه کان ده کات. سهرکه وتنی کتیبه که ی بووه هۆی نه وه ی که ویلز هه ر له یه که م هه نگاویدا ریگه ی خوئی بدۆزیتته وه و له وه به دواوه نه ویش هه ر وه ک (ژول فوون) بۆ نووسینی پۆمان سوودی له هه موو سه ره چاوه سه رسوورپهینه ره زانستییه کان وه رده گرت و ده زگاگەلی وه ک ده نگه لگر، پادیو، بالۆن، سه فەری نیوان

گۆیه ئاسمانییەکان و بۆمبى ئەتۆمى بۆ نووسینەکانى بە کار دەهێنا.

چەند چیرۆكى زانستى و خەيالى دىكەى نۆڤر جوانى بە ناوى چیرۆكەكانى (The Stolen Bacillus and the Other Stories) لە ساڵى ١٨٩٥ نووسى. پاشان چیرۆكى (دوورگەى دوكتۆر مۆڤۆ - The Island of Dr. Moreau) ى لە ساڵى ١٨٩٦ ى زابىنى نووسى كە چیرۆكى پىاوێكە بە هۆى نەغزبۆونى پاپۆرەكە یەو دەكەوێتە دوورگە یەكی دوورگەوتە و چاوى دەكەوێت بە بۆونەوەرگەلى سەیر و سەمەرە كە ڕەفتار و جوولەكانیان لە هى مۆڤۆ دەچن، بەلام بە زمانىكى نادىار قسە دەكەن.

چیرۆكى (پىاوى نادىار - The Invisible man) كە لە ساڵى ١٨٩٧ ى زابىنى نووسى، چیرۆكى سەیر و سەمەرەى تىدايە كە وێلز تىباياندا ئىلھامى لە هێزى نوێى زانست وەرگرتووه. ئەم چیرۆكەى باسى گەنجىكى هەزار بەلام نۆڤر زىرەك و هۆشمەند دەكات كە دەزگایەكى دروست كردهوه هەموو شتێك شەفاف و ناروون دەكاتووه و ئەم تاقىكردنەوہیە لەسەر خۆى تاقى دەكاتووه و تاقىكردنەوہكەى سەر دەكەوێت، بەلام لە ناكاو

خۆی به نادیارى دیتە پېش چا و بى خۆراك دەمىنیتەوه و له
سه‌رما و برسپه‌تیدا نازار دەكیشیت.

هەر بۆیه له ناچارىان دەمامكك دهكاته سەر پووخسارى و
دهستكیش و جلیش له‌بەر خۆی ده‌كات.

(شه‌پى دنیاكان - The War of the Worlds) كه له سالى
۱۸۹۸ى زابینیدا نووسى و له‌م ماوه‌یه‌شدا هالیود كردییه
فیلمىكى نقد جوان كه تیايدا (تۆم كرون) پۆلّ ده‌گىریت، باسى
هاتنه‌خواره‌وه‌ی دانیشتوانى مەریخ بۆ سەر زه‌وى ده‌كات كه
ترس و تۆقینىكى گه‌وره به‌چه‌كه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌كانیان‌ه‌وه
دروست ده‌كەن. پاشى ئەم پۆمانه‌یش، پۆمانى (هه‌وه‌لین پیاو
له‌ سەر گۆی مانگ - The First Men in the Moon) له
سالى ۱۹۰۱ى زابینى نووسى.

ویلز كه له لایه‌كه‌وه له بنه‌ماله‌یه‌كى هه‌زار بوو و
نادادپه‌روه‌رییه‌كانى كۆمه‌لگه‌ ته‌نگیان پى هه‌لچنبوو و له
لایه‌كى دیکه‌یشه‌وه ده‌ستى به‌ فه‌ره‌ه‌نگىكى به‌ربلاو و
په‌روه‌رده‌یه‌كى زانستى گه‌وره‌ گه‌یشتبوو كه ده‌یتوانى بیته
هۆی جیگىربوونى سیسته‌مىكى ته‌ندروست و لۆجىكى له
كۆمه‌لگه‌، ورده‌ ورده‌ چه‌زى كه‌وته سەر پرسه
كۆمه‌لایه‌تییه‌كان و خۆی به‌ چاك‌سازى‌كه‌ر و پىغه‌مبه‌رىكى

ئىلھامبەخش دەزانی و ئەندىشە رېفورمخووازانەكانى خۇى له
 بەرھەمگەلى جياوازدا خستنه پوو. ھەر ئەمە بوو كە وای لی
 کرد پووبكاتە پۆمانگەلى واقیعبینانە و پەخنەگرانە و ھەجووانە
 كە تیااندا دوور كەوتەو ھە لە دنیای خەيالی و بېپەردە كەوتە
 وەسفرکردنی كۆمەلگە.

ئەو چیرۆكانەى كە لەم كاتەدا نووسینی بریتیبوون له:

(چیرۆكەكانى فەزا و زەمەن - Tales of Space and Time)

له سالى ١٨٩٩، (عەشق و بەپێز لويشام - Love and Mr.

Lewisham) له سالى ١٩٠٠، (خۆراكى خويان - The Food

of the Gods) له سالى ١٩٠٤، (ولاتى كويزان - The

country of the blind)، (يۆتۆپىيەى نوێ - Modern

Utopia) له سالى ١٩٠٥، (كىپس - Kipps) له سالى ١٩٠٥،

(تۆنۆ بانگى - Tono-Bungay) له سالى ١٩٠٩، (ئان

فیرۆنىكا - Ann Veronica) له سالى ١٩٠٩، (ھاکیافبلى نوێ

- The New Machiavelli) له سالى ١٩١١، (زەواج -

Marriage) له سالى ١٩١٢، (ھاوپێت تووپەكان - The

Passionate Friends) له سالى ١٩١٣، (بەپێز بریتلین بە

پوونى دەبینیت - Mr. Britling Sees It Through) له

سالى ١٩١٦، (چى پوودەدات؟ - What is Coming?) له

سالی ۱۹۱۶، (له چواره مین سالدا - In the Fourth Year) له
سالی ۱۹۱۸. ویلز له سالی ۱۹۱۷ی زایینی، پوانگه
فلسه فییه کانی خۆی له ههردوو پۆمانی (خوا، پاشای نادیار -
God, the Invisible King) و (پۆچی ئه سقوف - The Soul
of a Bishop) خستنه پوو.

ههه له م سالانه دا بوو که نامه یه کی قاوه ئه سینتی له پۆژنامه ی
تایمز بلأو کرده وه که تیایدا سلأو و ئافه رینی بۆ شوپرسی
پووسیا ناردبوو و به هۆشیاری پۆچی کۆماریی له جیهاندا
ههژمار کردبوو. پاش له وه له سالی ۱۹۲۰ی زایینی چوو
پوسیا و له لایه ن لینه وه پێشوازی لی کرا و له سالی ۱۹۲۲
بووه ئه ندامی حزبی کرتکارانی به ریتانیا، به لام له باره ی
بارودۆخی پیشه سازیکردنی سۆفیه ته وه که وته گومانه وه. له
سالانی پاش شه پ، ویلز چه ندین به ره می له باره ی ئه ندیشه
سیاسیه کانی خۆیه وه چاپ و بلأو کرده وه که گرنگترینیان
(کورتیه ی میژوو - The Outline of History) بوو که کتیبیک
بوو له باره ی مروفایه تی و مۆجیاریه ک بۆ لایه نگری له
بنه مای ئاوه زداری و فلسه فه ی ماددی که یه کسه ر له لایه ن
پۆحانییه کی گه وده ی ئه و کاته وه به تووندی وه لام درایه وه.

ویلز تا کوتایى ته مەنى هەروا کەوتە دژایە تیکردنى مەزەب و
فکرە نازانستی و نالۆجیکییەکان.

له کتیبى (پیلانى ئاشکرا - The Open Conspiracy) له
سالى ۱۹۲۸ی زاینیدا، پيشنیاى حکومه تىكى کرد که له
لايهن پياوه بالا و ئاوه زداره کانه وه به رپوه بپریت و ههروهها
دنیايهك که مەزەبه کهى له سه ربه مای زانست بنیات نرابیت.
ویلز، له نووسه ره به ره مدارانه یه که دهستی داوه ته
باسکردن و شروفه ی بابه تی جياواز. ئه و پۆماننوس،
میژوونوس، زینده وه رناس و ئابوریناس بوو و له فیترکردنى
ئه ندیشه نوییه کانی سه رده می خۆی ساده کردنه وه ی پرسه
کۆمه لایه تیه کان که خه لکی ساده لئیان تی بگن، ته واو زال
بوو، به لام نیتوبانگییه زۆره که ی ویلز زیاتر ده گه رپته وه بۆ
سه رده مه زانستیه که ی که دواتر له زۆربه ی فیلمه
سینه ماییه کاندایان کاریان له سه ر کرا. به ره مه کانی دیکه ی ویلز
به هۆی ئه وه ی که به سترابوون به سه رده میکی تایبه ته وه،
به های خۆیان له دهست داوه و ته نیا وه ک به شیک له میژوو
ماونه ته وه و سه یریان ده کریت.

ئهم کتیبه ییش که ئیستا له بهر ده ستاندایه، کتیبیکی ناوازه ی
ویلز که زۆری خۆش ویستوه و یه کیک بووه له و کتیبانه ی

که نه یوستوه نامانج و مزده نهینیه کانی نیوی ناشکرا
بکات و راسته و خوقه و تووه ته ره خنه گرتن له دنیا ی بینایی و
نابینایی و به م شیوه یه به دوو چه مکی بینین و نه بینین باسی
خودی مرؤفایه تی کردووه و هه ولی داوه دنیا ته نیا له
چاوه کاندای کورت نه کاتوه و هه ره له م پرتگه یشه وه ره خنه له
خودی سیسته می باو بگریت.

ولاتی کویران

ولاتی کویران چیرۆکی سەرزەوینیکە لە نیو زنجیرە کێوھکانی
(ئاند) کە لە ناوچەی (ئیکھادۆر) ھەلکەوتووە، شویتنیک کە
دواتر بە (ولاتی کویران) ناودێر کرا.

ولاتی کویران له شیوهی دۆلنکی پۆچوو به ناو قوولایی زهوی
هه لکه وتوووه که له سی لاوه به زنجیره شاخی سهر ده
هه وران کیشراو ده وره دراوه و ته نیا ریگی چوونه ناوه وهی،
ریگیه که ی دژواری سهنگه لانه.

له سالیانی نۆد کۆندا، بنه ماله گه لیک له خه لکی به ره چه له ک
جیاوازی (پیتۆ) که له زولم و نۆدی ده سه لاتدار و نۆداری
ئیسپانییه کان وه تهنگ هاتبوون، په نایان هیئا بووه ئه م
سه رزه وینه دوره.

ئه م خه لکانه سالیانی سال، دور له چه ز و ویستی شارنشینی
و له ته نیشت ئه م سرووشته جوان و سه رنجراکیشه و به ره
سرووشتییه جیاوازه که یه وه، ژیانیان به سه ر ده برد تا ئه وهی
که زه ویه ژان و بوورکانیک تاقه ریگی هاتوچۆی ئه م دۆلهی
به ست و په رده یه کی کیشا به نیو دنیای خه لک و ژینگه ی
ده ره وهی، په رده یه ک که قه ت چاره نووس بچووکتیرین گۆرانی
تیدا نه کرد و لای نه دا.

به لام بهر له پوودانی ئەم کاره ساته، ته نیا پیاویک له نیو ئەم
 دۆله نه ناسراوه دا چانسی چرونه دهره وه بۆ پزگارکردنی
 دانیشتوانه که ی ده بیته و ده چپته دهره وه، پیاویک که هیچ
 کات نهیتوانی بگه پتته وه بۆ لای ژن و مندال و هاوپیکانی. ئەو
 ژیانیکی نه خو شناسایانه ی خۆی له نیوان خه لکی ئەو بهری
 دۆله که دا درێژه پی دا و له ته نیایی و غوربه تدا مرد و له نیو
 بیره وه ریه کاندا کال بووه وه، به لام بهر له مردنی، چیرۆکی
 خۆی به م شیوه یه گێرایه وه:

"ئەو دۆله که دلی زۆریک له خه لکی له خۆیدا گلێر
 کرد بووه وه، شوێنگه یه کی له بار و دلفشین، خاوه ن ئاویکی
 سازگار، هه وایه کی پاک، فه زایه کی لیتورپێژ له بۆنی گول و
 نمونه یه کی ته واو بوو له جوانی و ته روپاراوی سروشت.
 خاکینکی به پیت و داپۆشراو به چه ندین دار و گژوگیای
 جوان. دار کاج و سنۆبه ره کان، دارستانه پره کان که له
 داویننی ئەو که ژه سه ر بلیندانه یان گرتبوو و له دلی
 سرووشندا به ئەمانه ت دانرابوون، تا جوانیه کانی سه د
 هینده کرد بیته و له هه مان کاتیشدا له مپه ر بوون له

به ردهم نه و پڼووه به فره گه وړانه ی که پووه و خواره وه
شور ده بوونه وه.

له سی لای دوله که وه، کتوی به رز و که نده لانی ترسناک و
خه رندی ستونیی به رز که پڼگی هاتو چویان تیدا
نه بوو، سریان به که له که به فرو سه هونل داپوشرا بوو که
شپوهی خیمه به کیان دده که به سه ر ناسمانی دوله که دا
هلدرابیت. کتوگه لیک که ده ستیان به ره و ناسمان به رز
کرد بووه وه تا خور و نه ستیره کان ده باوهش بگرن.

همو نه نینیه کانی سروشت ده ستیان ده دهستی
به کتربیه وه نابوو تا شکو و مه زنی نه م دوله جوانه زیاتر
بکن، دوتیک که له هر گوشه به کییه وه کانی سازگار
هلده قوولی و به جیا له ده شتاییه کاندایوتلیکی
سرنجراکتیشیان مه بوو.

خه لکه که ی به باشی ده ژیان و سوویدیان له به هره
سروشتمیه کانی و هره رگرت. نه و نازه له کتویبانه ی که
سهرتا له گه ل خویندا هینا بوویانن، به باشی زاوینچ و
گه شیان ده کرد.

خه لکی، له تنیشت نه م کتوانه وه که به جوانی و
پاراوییه وه پاسه وانیبیان له دوله که ده کرد و له

کاره ساته کان دوریان ده خسته وه، ههستیان به نارامی و
 خوشبیه کی دهرونی ده کرد، له ماوهی ژیانیان له م
 دۆله دا، غه مه کانی خۆیان له بیر کردبوو. دنیا که یان،
 خوشی و سه فایه کی به قه دو بالای کتوه کان به خشیبوو.
 به لام هۆکاری گه رانه وهی من له و به هه شته شاراو هیه،
 بلا بوونه وهی نه خوشی نه زانراوی لاوازی بوونی بینایی
 خه لکی بوو که له ماوهی نه و سالانه دا ورده ورده
 بووخساره نه هریمه نییه که ی خۆی نیشان ده دا و
 هه ره شه یه ک بوو بۆ سه ر نه و مندالانه ی که تازه له دایک
 ده بوون و نه مه ته نیا نیگه رانییه ک بوو که داوه
 جالجا لۆکه ییه کانی خۆی له و به هه شته سه ر زه مینی و
 دوور له زولمی زۆرداران ی پۆژگار، زیاتر و زیاتر له سه ر
 جه سته ی خه لک ده ته نی و خستنیه بی ری دۆزینه وه ی ریگه
 چاره یه ک.

خه لکی له ده وری به کتری کۆبوونه وه و ریگه ی
 بزگار بوونیان له قه ره بوو کردنه وه ی گونا هدا دۆزییه وه،
 گونا هتیک که له نه جامی نه بوونی په رستگه و شو تینیکی
 پی رۆز بۆ په ره ستن تووشی ها تبوون.

هر بویه برپاریان دا بکه ونه وه قهره بوو کردنه وهی
مه له کانیاں. چهندی زیر و زیو که پیشتر له گه ان خویاندا
هینا بوویان و بو ئه وان له و نۆله دورکه و تنوره دا هیچ
سوودنیکی نه بوو، کتو کرده وه و وهک نهریتنیکی
ئهمانه تداری به منیاں سپارد تا شتنیکی پیروز و بو
بزرگاربوون له و نه خوشییه پهیدا بکه م و داوای یارمه تی و
به خشین بکه یین."

من، پووخساره هه تاو بردووه که ی ئه و پیاوهم که دلّه راوکی و
نیگه رانی هه موو وجودی داگیر کردبوو به باشی له بیره،
پیاویک که چاوه کانی چرچ و نیوه کویری بوون.
به رده وام دهرده دلّه کانی خۆی له بۆ خه لکی باس ده کرد و به
دوای دۆزینه وهی که شیشیک بوو بۆ خه لکه که ی تا بهر له وهی
ئه و نه خۆشیی به رده ی کویری بخاته به رده م بینایی
خه لکه که، دهرمانیک بدۆزیتته وه، به لام کاره ساتی

زه‌وییه ژانه که پرتگی چوونه نپوه‌وهی دۆله‌که‌ی له نپوان
کپوه بلیند و سه‌ر به ناسمان چووه‌کانیدا به‌ستبوو.
ئه‌و پیاوه نه‌وه‌ی پانزه‌یه‌می ئه‌و مرۆفانه بوو که بۆ ئه‌و دۆله
جوانه کۆچیان کردبوو.

که‌س به ته‌واوی درپژه‌ی چپرزکه تاله‌که‌ی ژبانی ئه‌و پیاوه‌ی
له بیر نییه، به‌لام ئه‌و بپه‌یوایوونه‌ی دواتر له‌گه‌یاندنی
یارمه‌تی به‌ دانیش‌توانی نپو دۆله‌که‌ و له‌ سینه‌ری غه‌م و
غوربه‌ت و دووری ژن و مندال و دۆسته‌کانی کۆچی دواپی کرد
و هپواش هپواش له‌ بیره‌وه‌رییه‌کاندا ره‌ش بووه‌وه، به‌لام ئه‌و
چپرزکه‌ی که ئه‌و باسی کردبوو، ورده‌ ورده‌ وه‌ک (ئه‌فسانه‌ی
ولاتی کوپران) له‌ نپو خه‌لکیدا بلوو بووه‌وه و نپوبانگی
ده‌رکرد.

که‌چی ژبان له‌ نپو ئه‌و دۆله‌ بزربووه‌دا هه‌ر وا درپژه‌ی کپشا و
خه‌لکی له‌ چاوه‌پوانی گه‌رانه‌وه‌ و ده‌ستکه‌وتنی هه‌والیک بوون
له‌ په‌یکه‌یانه‌وه، چاوه‌پوانیه‌ک که به‌ زوویی بووه‌ بپه‌یوایی
و دپوه‌زمه‌که‌ی کوپری هه‌روا دنیا‌ی خه‌لکه‌که‌ی زیاتر داگیر
ده‌کرد. پیره‌پیاوان له‌ کاتیکدا که چاوه‌کانیان ترووکه
ترووکیان ده‌کرد، تله‌ تل به‌م به‌ر و به‌وبه‌ردا ده‌که‌وتن و

لاوه‌كان حاله‌تيك ە كوئىرى و منداله‌كانيش به كوئىرى له‌دايك
ده‌بون.

ئيتىر زيان له و دۆله جوانه‌دا، پاراوى و شه‌وقه‌ى جارانى
نه‌مابوو. دۆلتك به خه‌لكه‌كه‌يه‌وه له لايه‌ن دنياى مرۆفه‌كانه‌وه
له‌بىر كرابوون. نه‌وه نوئيه‌كان هه‌روا له دايك ده‌بوون،
پانتاييه‌ك كه ديوه تۆقىنه‌ره‌كه‌ى كوئىرى كردبوويه تراتىنگه‌ى
خۆى.

ئيتىر خه‌لكى به ته‌واوى بىگانه بوون له‌گه‌ل دنياى چاو،
پووناكى و جوانيدا و به تىپه‌رىنى پۆژه‌كان له‌بىريان ده‌كرد.
گه‌وره‌كان گۆچانه‌كانى خۆيان به ته‌قه‌ته‌ق ده‌كىشا به زه‌ويدا
و پىيان ته‌ى ده‌كرد و منداله‌كانيان بۆ شه‌مبه‌ر و شه‌وبه‌رى
دۆله‌كه‌ ده‌برد تا له‌گه‌ل ژىنگه‌ى كىلگه‌كان ئاشنا بن.

به كورتى، زيان به پووخسارىكى ته‌واو نوئيه‌وه له چاو جارار
و شه‌ژادايان درىژه‌ى هه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل شه‌ميشدا خه‌لكى
وه‌ك پىشيناينان، له ماله‌كانياندا ئاگرىان ده‌كرده‌وه و له له
كاتى سه‌رمادا سووديان له گه‌رماكه‌ى وه‌رده‌گرت، شه‌و
خانوانه‌ى كه هىچ كات په‌نجه‌ره‌يه‌كيان پوو به ده‌ره‌وه تىدا
نه‌بوو.

ئەو خەلگە ھەر ۈەك ئەژدادىيان بە قەرھەنگ، دابونەرىت، ھونەر
و فەلسەفەى (پېررى) ئاشنا بوز و دەست بە دەست و سىنە
بە سىنە دەيانگواستەۈە، بەلام ھېچ كات ۈەك ئەژدادىيان
ۈينايەكىيان لە دىناى بىنراۈ نەبوۈ، جگە لە و دىناىەى كە لە
دۆلەكەدا ژىانيان تىدا بەسەر دەبرد.

كارەكانى پۆژانەى ژيان و كشتوكال و ھەموو شتىكىيان ھەر بە
ھىز و تواناى جارائەۈە درىژەى ھەبوۈ.

زىاتر لە پانزە نەۈە بە سەر پۆىشتىنى ئەو پىاۈۈە تىدەپەپى
كە بۆ دەستكەۈتنى يارمەتىى بەزدانى لە دۆلەكە چوۈبوۈە
دەرەۈە و قەت نەگەپاۈۈەۈە. ئەو پىاۈە خۆى نەۈەى
پانزەىەمىنى ئەو مرقانە بوۈ كە ھاتىۈونە ئەو دۆلەۈە.

خەلكى بەم شىۈەىە لە دىناىەكى بچوۈكدا خۆيان زىندانى
كردبوۈ تا نەۈەى كە پىاۈىك لە دىناى دەرەۈە لە شارە
قەرەبالغ و پر لە دانىشتۈۈانەكانەۈە چانسى نەۈەى ھەبىت
پىگەى بگەۈىتە ئەم دۆلە لەبىر كراۈەۈە.

نہمیش چیرکی نو پیاروہیہ:

ئەو، شاخەوانىك بوو لە نىزىكى شارى (كىوتىر)، پىاويكى گەپۆك و دنىادىتوو، پىاويكى بوير كه لە ژيانيدا موتالايەكى زۆرى كردبوو. ئەو لەگەڵ كۆمەلەك لە شاخەوانە بەرىتانبىيەكاندا پوويان لە (ئىكفانۆر) كرد تا جىگەى پىنووين و شارەزايەكى سويسرايى بگريته وە كه لە كاتى شاخەوانيدا نەخۆش كەوتبوو.

ناوى ئەو (توفيان) بوو.

گروپه نوپیه‌که‌ی شاخه‌وانه‌کان پینگه‌ی به‌رزاییه‌کانی
(ئانده‌یان گرته‌ به‌ر. ئەندامه‌کانی گروپه‌که‌ گه‌یشتنه
(پارسکۆتۆپیتیل)، ئەو شوپینه‌ی که‌ تۆنیاز له‌ دنیای مۆرفه‌کان
دوور و بزده‌بوو.

نیزیکی پۆژئاوابوون بوو، ئەندامانی گروپه‌که‌، دیارنه‌مانی
تۆنیازیان پاش ماوه‌یه‌کی کورت پی‌ زانی و ده‌ستیان کرد به
هاوارکردن و گه‌پان به‌ دوایدا، به‌لام شوپینه‌وارپیکیان لیتی به‌دی
نه‌کرد. خۆریش له‌گه‌ل تۆنیازدا ئاوا بوو. ئەندامانی گروپه‌که‌
ماندوو و مردوو، له‌ کاتی‌کدا به‌ هۆی سه‌رمای زۆره‌وه‌ خۆین
ده‌ په‌گه‌کانیان به‌ستبووی، له‌ چاوه‌پوانی به‌یانیه‌کی پووناک
په‌ناگه‌یه‌کیان دروست کرد، به‌لام هیچ کامیان تا به‌یانی خه‌و
نه‌چوو چاویانه‌وه‌.

به‌ ده‌رکه‌وتنی تیشکه‌ زیرینه‌کانی خۆ له‌سه‌ر جه‌سته‌ سپی و
شیشه‌بیه‌کانی به‌رزاییه‌کان، ئەندامانی گروپه‌که‌ دووباره
که‌وتنه‌وه‌ گه‌پان و پاش ماوه‌یه‌کی کورت، له‌و شوپینه‌ی که‌
تۆنیاز دیار نه‌ماوو، چاویان به‌ ئاسه‌واری پرنویه‌کی گه‌وره
که‌وت.

ئەو لەگەڵ پەنوو گەوردەدا کە وتبوو نێو داوینی دۆلە ترسناکە، دۆلێک کە چاوی تەواوە گەران بە نێو قوولاییەکانیدا نەبوو.

شاخەوانەکان، بۆ ماوەیەک لە لیواری دۆلەدا کە وێنە تێنۆپین. دارە ئەستور و بڵیندەکان لە قوولایی ئەو دۆلە تۆقینەرەدا وەک قولانج و گیای تازە پواوەکان دەبینران، ئەوی ولاتی ونبوو و ئەفسانەیی کۆیرەکان بوو، بەلام ئەندامانی گرووپە کە تەنانەت بینینیان لە چوونەخوارەووە لە داوینە مەزن و ستوونییەکانی ئەو دۆلە عاجز و بێهێز بوو. هەر بۆیە بۆ بزبوونی تۆنیاز غەم داگیرتن، داخدارییەک لە ناخی دلەو، پاش ماوەیەکی کورت درێژەیان بە پێگەیی خۆیان دا.

بەلام ئەو پیاووەی کە کەوتبوو قوولاییەکانی ئەو دۆلە ترسناکە، زیندوو مابوووە.

تۆنیاز، لە بەرزە هەزاران پێو کەوتبوو سەر پەنوو مەزنەکە. ئەم کێو مەزنە بەفرە، پاش شۆپوونەو بۆ نێو داوینی دۆلەکە، لەو شوێنەیی کە ژمارەییکی زۆر داری کاج و ستۆبەری هەبوو، گلێر ببوووە و تۆنیازیش لە نێو کلوو بەفرەکاندا بێهۆش کەوتبوو، بەلام نەرمی بەفرەکە هۆکاریک بوو بۆ ئەوەی ئیسقانەکانی نەشکێن.

تۆنپاز وردەوردە پۇخ دە جەستە نپوھگیانەکەپوھ زاء،
هەستی بە نەخۆشیپەکی توند و سربوون لە نپو جینگەدا
دەکرد تا ئەوێی کە پاش کەمیک هەستی دەبەر خۆی هاتوھ
و تیگەبشت کە چی بەسەر هاتوھ. بەسەرھاتی شاخەوانی و
کەوتنەخوارەوھکەئێ وەك خەونیک دە مپشکیدا دەھات و
دەچوو.

پوژ تپپەربپوو و نۆنیازیش بە سەرسووپماوانەوھ چاوی
برپبووھ ئەو ئەستیرانەئێ کە چاوقرتپیان لەگەئیدا دەکرد و
مژدەئێ ژیانیکئێ نوپیان دەدایئ. هپشتا بە تەواوی نەیدەزانئ
بوکوی و چلۆن هاتوھ.

بە دەستە لەرزۆکەکانئ کەوتە کونجکۆئئ جەستەئ، لە
هەموو جەستەیدا هەستی بە ئازاریکئ زۆر دەکرد. جەلەکانئ
وەك گئیمیک بە جەستەپوھ ئالابوون و قوچچەکانئ پچراپوون.
لە ژپر پووناکئ هەپفدا، تارومارانە چاوی دە جەستەئ پری.
سەپری هەئدپرگە و دیوارە ترسناک و بەرزەکانئ دەوروبەری
خۆئ کرد. وەك بلئئ لە زیندوو مانەوھئ خۆئ تەواو سەری
سووپماوھ. لە تاوی ئازار و ترس، بوپری دەستوھردانئ نەبوو
لەو مەلافە پەشمینە سپپپەئ کە تپئ ئالابوو.

دهمی به هیواشی تیپه‌ری، ورده ورده پووناکى به‌ره‌به‌یان
ده‌رکوت و تاریکی نیو سپیده‌ده‌مه‌که‌ی بزد کرد.

تونیاز، به زه‌حمه‌ت له شوینی خوی هستا و به‌ه‌زینکی
زدره‌وه، له کاتیکدا که هموو جه‌سته‌ی له تاوی نازاره‌که‌ی
تیکشکابوو، خوی برده سه‌ر رینگه‌یه‌ی سه‌ره‌وژیری دۆله‌که و
له شوینیک و نیزیک کانیه‌کدا ناوی سازگاری خوارده‌وه و له
داوینی پووناکى گه‌رمی خۆر و ناوازی نه و بالنده‌یه‌ی که به‌ر
گویى ده‌که‌وت، خه‌ویکی قوولی لی‌که‌وت.

پاش ماوه‌یه‌کی کورت، له خه‌وی شیرین هستا و به
سه‌رنجیکی زدرت‌ره‌وه ده‌ده‌رویه‌ری خوی نواری. چوار
ده‌وری به به‌که‌له‌شاخ و هه‌لدیرگی ستوونی و سه‌رده
ناسمان چوو ده‌وره درابوو. له‌وی دۆلیک هه‌بوو، دۆلیکی
نادیار له قوولایی زه‌وییه‌وه که دیمه‌نیکى زدر جوان و
سه‌رنجراکیشی هه‌بوو..

هه‌موو شوینیکی سه‌وز و ته‌پ، ناوازی نه‌فسووناوی بالنده‌کان
و کانیه‌کی سازگاری زدر و جوان.

به‌لام له ناکاوشتیکی دیکه سه‌رنجی تونیازی بۆ لای خوی
پاکیشا، نه و پارچه به‌ردانه‌ی که وه‌ک هیشوی ریکخراو له
خواره‌وه‌ی دۆله‌که له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لچنرابوون، وه‌ها پیده‌چوو

مروڤ دهستی له دروستکردنیاندا هه بوویت. نۆنیا، ته کاتیکی دهخۆی دا، له کاتیکیا که وهک مار خۆی ده تهخته بهره کان هه لده سوو، له داوینی کپوه که وه پوهو و خواره وه و بهره و نه و دۆله نهیناوییه که وه ری.

نه و هه روا هه ولی ده دا، پووناکی خۆر دووباره که مپهنگتر و که مپهنگتر ده بووه وه، ناوازی بالنده کان کزتر ده بوون و به خیرایی تاریکی هه موو شوینیکی ده ته نی.

نۆنیا له داوینی تاشه به ردیک دانیشته و به وردی سهیری نیو قوولایی دۆله که ی کرد. وا پیده چوو که بلێسه ی چەندین پووناکی له پووچوو له پشته بهره کانه وه چاوترووکانییان ده کرد. نه و بهردانه ی که له دوره وه له هیشووی گه نم ده چوون. نۆنیا چەند لاسه که گه لایه کی بنه گیایه کی لی کرده وه و دهستی کرد به جووینیان تا که متر ههست به برسیه تی بکات.

نۆنیا، له بهره بهری نیوه پۆی پۆژی دواتر توانی خۆی بگه یه نیته خواره وه ی دۆله که، زۆر برسی و ماندوو بوو. له گۆشه یه کدا دانیشته و هه ندیک ناوی خواره وه و له کاتیکیا که به کونجکۆلییه کی زۆره وه ده ینۆپی، تا ده هات سه رنجراکیشییه که ی زیاتر ده بوو.

كشتوكاآئىكى تەپوپېر بە شىۋەيەكى تايبەت، نۆرتىرەن پانتايى
دۆلەكەى داپۇشىبىو و بە گۈلۈى جوان پارازابوۋە. كىنگەيەك
كە بە دەستى مرقۇ بەرھەم ھاتبىوون و بە شىۋەيەكى پىكخراو
ئاودىرى دەكران.

پەوتى ساف و نوولائى ئاوى سەرچاۋەكانى داۋىنى كىۋەكانى
دەۋرۋبەر، لە دۆلەكەدا بەيەك دەگەيشتەن و ۋەك پووبارىكى
لېھاتبىو. ئەمانە نىشانەيەك بوون لە ژيانى خەلكىكى
شارستانى، لەم گۆشە دووركەوتە و لەبىركراۋەى دنيا. دىمەنى
شەقامەكان نۆر پىكوپىك و ھەردوۋ لايان بە بەردگەلى
پەسىفئاسا جيا كرابوونەۋە.

خانۋەكانى نىۋەراست گۈندەكە، بە پىچەۋانەى سىستەمى
نارىكى داۋىنكىۋەكان، لە سەرەتاي ھىلى پىكوپىك بە ھەردوۋ
لاى شەقامەكە سەرەككەۋە و بە وردبىنىيەكى تەۋاۋەۋە
بنيات نرابوون، بەلام لە تەنىشت ئەۋ ھەموۋ پىكوپىكىيە
زالەى نىۋ دۆلەكە، پەنگى دەرگا و خانۋەكان تەۋاۋ نارىك
بوون.

ھەندىكىيان پەنگ كرابوون و ھەندىكى دىكەيشيان بى پەنگ
مابوونەۋە. پەنگى خۆلەمىشى، خورمايى، پەش، سىپى و

قاوهیی به شیوهیهکی بهربلاو و نارپک لهسه ر خانووهکانی
گوندهکه رهنگی ده دایه وه.

دیمه نی رهنگهکان، بۆ یهکه م جار وشه ی (کویری) له زهینی
تۆنیاذا به رهه ژ کرد و به خۆی گوت:

"ئو که سانه ی که ئەمانه یان دروست و رهنگپژ کردوه،
ده بیته وه که شه مشه مه کویره کویر بن."

تۆنیاز به ههنگای هتواش و چاوی کراوه وه، به ره وه گونده که
که وته پری. له نێزیک تافگه یهکی بچکولانه دا وهستا، به ئاسانی
دهیتوانی هه ندیک پیاو و ژن ببینیت که له کینگه که دا بوون.
له لایه کی دیکه وه، هه ندیک مندالی چکۆله ده بینران. له
نێزیکیه وه سی پیاو خه ریکی گواستنه وه ی نه و مه شکه ئاوانه
بوون که به سه ر پشتیان وه به ره و ماله وه ده یان بردنه وه. وا
پیده چوو نه و مه شکانه یان له پێستی حوشتر دروست
کرد بیته.

تۆنیاز به بینینی نه و سی پیاوه، له کاتیکدا که به جوانی
ههستی به دهنگی ترپه ی دلێ خۆی ده کرد، له پشت

تاشه به ردیگی گوره خوی شارده وه، به لام چاری له سهریان
هه لئه ده گرت.

ئه و سئ پیاوه له کاتیکدا که به دوی یه که وه ده پویشتن،
ورته ورتیکیشان له گه لّ خویاندا ده کرد. رهفتاریان وه ها
به پیزانه و قورس بوو که تونیاژ بویری ئه وهی دایه خوی تا
له پشت تاشه به رده که وه بیته ده ری. له پشتیان وه وه ستا و
بانگی کردن، ده نگیک که له هه موو دۆله که دا ده نگه دایه وه.

له ناکاو، هه ر سئ پیاوه که وه ستان و سهریان به مبه رو
به و به ردا وه رسوو پاندا، وه ک ئه وهی که به وردی سهیری هه موو
لایه کیان ده کرد و به دوی خاوه نی ده نگه که وه بوون.

بارودۆخیکی تیکه لّاو له ترس و سه رسوو پیمان له
پووخساریاندا به دی ده کرا. تونیاژ دهستی بلیند کرد بووه وه و
پای ده وه شاندا تا به شکوم ببینن، به لام وه ها پیده چوو
سه رنجیان نه ده دایه ئاماژه که ی ئه و.

له گه لّ خویاندا شتیکیان وت، وه ک ئه وهی که وه لامی ئه ویان
دایته وه و دووباره ده ستیان کرده وه به پویشتن.

دیسان تونیاژ هاواری کرد و به ده ست ئاماژه ی بو کردن،
به لام دووباره کاریگه ری نه بوو و پاش وه ستانیکه کورت

دریژه‌یان به ریگه‌ی خویان دایه‌وه. بۆ دووه‌مین جار وشه‌ی
(کوئیری) له زه‌ینی نۆنیاز وینای به‌ست و به‌ خۆی گوت:
"گه‌مژانه‌ په‌نگه‌ کوئیرین، گه‌مژانه‌ په‌نگه‌ کوئیرین."

پاش ئه‌و هه‌موو هاوار و ناماژه‌یه، له‌وه‌ دلتیا ببوو که ئه‌وان
ده‌بیت کوئیرین، چونکه‌ به‌ خیرایی له‌ کاتی‌کدا که برسپه‌تی و
ماندوو‌بوون له‌ پتی خستبوو، به‌ شه‌قه‌ شه‌ق خۆی گه‌یاند
لایان، ئیتر هه‌یج جیگه‌ی گومان نه‌ما‌بووه‌وه‌ که ئیتره‌ هه‌مان
ولاتی کوئیرانه‌ که چه‌ندین سال پێشتر له‌ ئه‌فسانه‌کاندا ناوی
هاتبوو، ئه‌فسانه‌یه‌ک که نه‌ه‌و بۆ ئه‌وه‌ راست گه‌رابوو.

نۆنیاز، هه‌ستی به‌ شه‌هامه‌ت و نازاییه‌کی گه‌وره‌ له‌ بوونی
خۆیدا کرد. بوئیریه‌کی زیاتری دایه‌ خۆی، چونکه‌ ئه‌و ته‌نیا
چاوساگی ئه‌م ولاتی کوئیرانه‌ بوو و به‌ شادی و دلخۆشیه‌کی
تایبه‌ته‌وه‌ ورته‌ ورتی له‌ گه‌ل خۆیدا ده‌کرد:

"له‌ ولاتی کوئیران، له‌ ولاتی کوئیران، پیاویکی به‌ک چاویش
پاشایه‌."

ئه‌و سی پیاوه‌ به‌ گه‌یشتنی نۆنیاز، له‌ ته‌نیشت یه‌کتیریه‌وه‌
وه‌ستان، سه‌یریان نه‌ده‌کرد، به‌لام گوئیه‌کانی خویان به‌ره‌و
ئه‌و قۆلاخ کردبوو تا ده‌نگه‌که‌ی با‌شتر ببیستن.

ئەو سى پياوۋە لە ھەمان ساتى يەكەمدا بە باشى بۆيان
دەرکە وتبوو كە دەنگى پىي غەربىيەكە، دەنگى پىيەك كە بۆ
يەكەم جار دەيانىيىست.

"بەلام ئەم غەربىيە يە لە كوئۇە ھاتوۋە؟!"

كەمىك ھەراسان دەكە وتنە بەر چاۋ. ئۆنيز لە ژىر پووناكى
ھەيقەۋە بە باشى دەيىيىنى كە چۆن چاۋەكانيان نووقاۋە و
وەك تۆپىكى فسەۋبوو پۆچوۋبوون بە قوۋلدا.
يەكەك لە كوئۇرەكان بىدەنگىيە قورسەكەى شكاند و دەنگى
ھەلپىرى و گوتى:

"پياۋىك، دەنگى پياۋىك!"

بە بىستىنى ئەم وشە كورتانە، ئۆنيز بۆى دەرکەوت كە بە
زمانى ئىسپانى قسە دەكەن.

ئەو پياۋە درىژەى دايى:

"ئە، ئەو.. پياۋىكە و پەنگە پۇچىك بىت كە لە نىو
كىۋەكانوۋە ھاتىتتە دەرەۋە."

ئۆنيز لە كاتىكدا كە بە ھىۋاشى و ھۆشدارىيەۋە لىيان نىزىك
دەبوۋەۋە، يەكھۆ ھەموو وردەكارىيەكانى ئەفسانەى ولاتى

كوڤرانی وهك تيشككك به زهيندا تيپهپي و دووباره به خوي
گوته وه:

"له ولاتي كوڤران، بهلي له ولاتي كوڤران پياويكي يهك
چاويش پاشايه."

تونياز له كاتكدا كه به وردبينييه وه سهيري قه دووبالاي نه و
سي پياوه ي ده كرد، بهريزانه سلاوي لي كردن و له گه لياندا
كه وته قسه. يهكك له كوڤره كان گوتي:

"براگم (پيدرو)، نه م پياوه.. نه م پياوه له كوڤره
هاتوه؟! "

"له سهرووي كيته كانه وه هاتوم، له و دوور دوورانه وه، له
شوينيكي له دهره وه ي ولاته كه ي نيوه، له شوينيكي كه
مروغه كان ده توانن ببينن، له شوينيكي له نيزيكي شاري بوگوتا،
شوينيكي كه هه زاران مروفي لي ده زين. نه و شوينيكي كه شاري
هينده گوره هه كه چا و ناتوانيت هه مووي ببينيت."

پيدرو وه لامي دايه وه:

"مروغه كان ده توانن ببينن؟! "

و دووه ميشيان دريژه ي دايي:

"لەوبەری کۆتەکانەوه، شوپنیک کە...؟! "

و لە ناکاوە ئێ و سێ پیاوێ دەستەکانی خۆیان تەواو کردەوه. وەك ئەوێ کە گەرەکیان بێت بەلندەیهك بگرن بەر لەوێ کە بێر لە فرین بکاتەوه. هێواش بەرەو لای نۆنیاز چوونە پیشەوه و ئەویش بە هەمان هێواشی بەرەو دواوه دەکشایەوه. یەکیک لە کۆتەرەکان گوتی:

"وەرە بەستەزمان، وەرە پامەکە."

و دواتر بە گۆیەلخستن بۆ هەنگاوهکانی نۆنیاز، یەكسەر بە هەنگاوی گەرەوه خۆیان گەیاندى و وەك هەلۆی برسی گرتیان. بە وەسواسییەوه دەستیان بە هەموو جەستەیدا دەهێنا. سەرسوورپمانییەکی تاییبەت هەموو وجودیانی داگیر کردبوو. تێدەهزرین، بەلام ئەویش هەر وەك خۆیان مرقشیک بوو، بەلام لە کوێ، بەپاستی ئەو لە کۆتە هاتبوو..

لە ناکاودا نۆنیاز هاواری کرد:

"هێواش، ئاگادار، پەنجە نەکەیت بە چاومدا."

و لە کاتیکیدا کە بە وەسواسییەوه پەنجەیان بە چاویدا دەهێنا، پێدرۆ گوتی:

"مخلووتیکی سهیره، سهیری قزی بکه وهك مووی
حوشتره."

و (کوریا) دریزه‌ی دایی:

"هه وهك ئه وهی كه كیوهكان هینابیتیانه دنیاوه، سفت و
زیره."

و سینه میان گوتی:

"ئه و قسه دهكات، ده بیته مرۆڤ بیته، مرۆڤ."

پیدرۆ ڤوو له تۆنیاز گوتی:

"ئه ها، كه وایه تۆ تازه له دایك بووی؟!"

تۆنیاز كه ته و او سه‌ری لی شتیوابوو، گوتی:

"پێك له سه‌رووی ئه و.. ئه و كیوانه وه، ئه و شه... شاخانه، له..

له دنیا به‌کی.. گه‌وره، به قه‌درا، به قه‌درا دوانزه پۆزی سه...

سه‌فه‌ری ده‌ریایی هاتووم."

کوێره‌كان زۆر كه‌م گوێیان ده‌دایه قسه‌كانی تۆنیاز.

ئەو قسانەى كە هېچ واتايەكيان بۇ ئەوان نەبوو. كوریا هەولئى دەدا ئەم دیاردهیه به شیوهیهكى زانستی و لوجیکى شروڤه بکات:

"ئەها، باوکه کانمان گوتبوویان كە كئوه كان جارى وا هەیه دەزئین و زۆریه ی ئەو كاتانەى كە هەوا تەپپره دەزئین."

پیدرۆ به شیوازئىكى بیرمەندانەوه گوتى:

"دەبیت ببیینه لای پیشهوا و سه رۆكە كە مان."

و كوریا هاواری كرد:

"سه رەتا دەبیت جار لئدهین، دەنا مندا له كان دەترسین، چونكە ئەمە مەخلووقئىكى سهیره."

كویره كان هەر وا كە ئۆنیا زیان وهك نئچیرئىكى راو له نئو دەستان گرتبوو، دەستیان كرد به جار هەلدان و به پاكئیش پاكئیش له گەل خۆیاندا دەیانبرده پیشهوه.

ئۆنیا ز وهك په خنەیهك له بهرامبەر په فتاره كە یاندا، گوتى:

"به لام.. به لام من دەتوانم ببینم، من، من چاوم هەیه."

یه كئك له كویره كان گوتى:

"ببین؟!"

و به شتوازیکی گالته جارانه وه درتزه ی دایی:

"به لی، به لی، تو ده توانی ببینی!!"

له کاتیکیدا که تونیا که میک تووړه پنده چوو، گوتی:

"به لی، من ده توانم ببینم."

کوریا بۆ هاوړاکانی خوی باس کرد:

"نه و تازه له دایک بووه، هیشتا میشکی له سر خوی نییه و

هر له بهر نه و همیشه قسه ی لابه لا ده کات. ده بیت له گه ل

خوماندا هر به م شتوه یه بیبه یین."

تونیا ز بیری کرده وه..

"دواچار له کاتیکی له باردا، سه بارت به جیهانی راستین

وه ناگایان ده هیتم، پتیا ن ده لیم چهنده دنیایه کی جوان و

سه رسووړه یته ر له ده ورو به ریاندا هه یه، له باره ی شاره گوره

و بچووکه کان و هه موو شتیکیه وه قسه یان بۆ ده که م."

هر وا که ده یان برده پیشه وه، تونیا ز ده بیبینی که چلون

خه لکی به هاوار و راگردنه وه، له نئوه راستی گونددا

کۆده بنه وه و بیئۆقره بیانه هه والی له دایکبوونی مندالتیک له
کتیوه کانه وه به یه کتری ده دهن.

هه ر به و شیوه یه ی که لیک نئیزیک ده بوونه وه، هه روا گونده که
که وره تر و که وره تر ده رده که وت و رهنگه تیکه لای و
سه یه ره کان زیاتر سه رنجیان راده کیشا.

که که یشتنه نیو گۆره پانه که وه، هه موو خه لکی به پیر و لای
و ژن و پیاو و منداله وه وه ک گیزه لووکه به ده وریدا
هه لده سوورپان، پچه پچیان ده کرد، بۆنیان ده کرد و
جار جاره ییش گوئیان له قسه کانی ده گرت.

وه ها پیده چوو که کاروباری تاجله سه ردانانه که ی له ولاتی
کویران خه ریکه هه موو ده بیت و نۆنیاز به حه ز و
که ره موو گوورپیه کی تایبه ته وه له نیوان خه لکیدا له باره ی
ده ره وه ی دنیای نه وان و له هه موو شوینییک و هه موو شتییک
قسه ی بۆیان ده کرد.

هه ندیک له ژن و منداله کان ورده ورده له ده وری دوور
که وتنه وه، چونکه ده نگه له ده نگه خه لکی گونده که
تووپه ترانه به ر گوئی ده که وت. نه و سی پیاوه ی که سه ره تا
گرتبوویان، به جووله کانی خۆیان وه هایان نیشان ده دا که

تهنيا نهوان خاوهنى تهواوى نهون و نهوان دۆزويانه تهوه و
بهردهوام دووباره يان دهكردهوه:

"پياويكى كيوى و له داىكبوى كيوه كان"

پيدرو له كاتيكدا كه پوى له نونياز كردبوو، گوتى:
"نهى بوگوتا، پياويكى سهير قسهى سهير دهكات، گويت لى
بوو چيم گوت بوگوتا؟! "

دواتر پوى له خهلكه كه كرد و گوتى:
"هيشتا ميشكى جى نه كه توهه. تازه له داىك بووه.. تازه
زمانى كردوهه تهوه."

كوپوژگه يهك قولانجيكى توندى له دهستى نونياز گرت و به
گالتهوه گوتى:
"ئزى بوگوتا"

و نونياز، به لى نهو، هه روا به گه رموگوى ههولى ده دا..
"من له دنيايهكى گوره ترهوه بۆ ئيره هاتووم، شوينيك كه
مرفهه كان ده توانن ببينن، شوينيك كه.."

"به‌ئى، تۆ له بوگرتاوه هاتوى، تۆ له شاره گه‌وره‌كانه‌وه
هاتوى، تۆ.."

دواتر خه‌لكى هه‌روا چۆن ده‌ نىوان خۆياندا گه‌مارۆيان دابوو،
برديانه لای ديوه‌خانى گه‌وره‌ى گوند، شوئىنك كه‌ وه‌ك هه‌موو
خانوه‌كانى ديكه‌ تاريك و هه‌چ په‌نجه‌ره‌يه‌كى پوهه‌ ده‌ره‌وه
تيدا نه‌بوو. تاريكى تاريك، وه‌ك شه‌وه‌ ئه‌نگوسته‌چاوى بى
ئه‌ستيره‌.

خه‌لكى به‌ گه‌يشتنه‌ مالى پيشه‌واكه‌يان، تۆنيازيان وه‌ك
نچيرىكى لاواز له‌ خزمه‌تيدا خسته‌ سه‌ر زه‌وى و به‌ ده‌وریدا
گلي‌ر بوونه‌وه‌ و تۆنيازىش دووباره‌ ده‌ستى كرده‌وه‌ به
هه‌وله‌كانى خۆى و هه‌وادار بوو پيشه‌واى گه‌وره‌ كه‌ پياوئىكى
ناقل و گه‌وره‌ بوو، له‌ قسه‌كانى تى‌ بگات.

"من له‌ دنيايه‌كى گه‌وره‌وه‌ هاتوم، له‌ شاره
قه‌ره‌بالغه‌كانه‌وه‌، كۆه‌كان منيان نه‌خستوه‌ته‌وه‌، من..."

قسه‌كانى تۆنيازىش هه‌چ واتا و مانايه‌كيان بۆ پيشه‌واى گه‌وره‌
نه‌بوو.

دهنگی کوریا له نئو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌وه به‌ر گوی‌ که‌وت:
"ئه‌و تازه له دایک بووه، کتۆه‌کان هیناویانه‌ته دنیاوه، هیشتا
قسه‌ی لابه‌لا ده‌کات، هیشتا به‌ ته‌واوی زمانی نه‌کراوه‌ته‌وه."

و هر که‌سه‌و شتیکی ده‌گوت، تۆنیاز که له برسان و
ماندوو‌بوونان هیلاک و گیانه‌لا بوو، هر به‌و شتۆه‌ی که له
نئوان خه‌لکه‌که‌دا که‌وتبوو، هاواری کرد:

"ئایا ده‌توانم دانیشم؟ من له‌گه‌ل ئتۆه مشتوم‌پ ناکه‌م."

خه‌لکی پاش راویژتیکی کورت، ئیزنی دانیشتنیان پی‌ دا.
دهنگی پیاویکی پیر که هه‌مان پیشه‌وا یا کوێخای گه‌وره‌ی
گوند بوو، بێده‌نگیه‌کی له نئوان خه‌لکه‌که‌دا دروست کرد.

ئه‌ویش هه‌یچ له قسه‌کانی تۆنیاز تینه‌گه‌یشتبوو و تۆنیاز ئه‌م
جاره‌یان به‌و پیری وردبینی و ساده‌بیه‌وه، باسی دنیا
گه‌وره‌که‌ی ده‌ورو به‌ریانی کرد.

دنیا به‌ک که ئه‌و له‌ویه‌وه که‌وتوو ته‌ نئو ئه‌م دۆله‌وه،
دنیا به‌ک که تیایدا ئازاد بوو، باسی ئاسمانی کرد،
ئه‌ستیره‌کان، کتۆه‌کان، کانییه‌کان و جوانییه‌کان... سی کرد،
به‌لام ده‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌روه‌ک جارن بوو.

کویخا که پیاوئیکی بیرمهند و گه وره بوو و خه لکه که پرتزکی
نقریان لی دهگرت، ته واو چووبووه نیو بیرکردنه وهی خویه وه
که ده بیئت چون چونی هیدایهت و پرتنوینی نهم پیاوه تازه
له دایکبووهی نیو دلی کتوه کان بکات.

پاش ماوه یه کی کورت، که چاوه پروانییه کی دژوار بوو بۆ
تۆنیاز، دهستی کرد به قسان و له گه ل تۆنیازدا که وه
قسه کردن له باره ی حه قیقه تی ژیان، فه لسه فه، مه زه ب و نۆر
بابه تی دیکه و نه وهی که دنیای نه وان چون له نیو
به رده کانه وه په یدا بووه و حوشر و هیستره کان چون دروست
بوونه، چۆنیه تی دروستبوون و کاملبوونی مرؤف، چۆنیه تی
خولقاندنی فریشته کان که نه وان گوئیان له ده نگیان ده بوو و
چیژیان لی ده برد (به هه مان دهنگی نه و بالندانه یان ده گوت)،
چۆنیه تی دابه شبوونی زه منه نی نیوان سه رما و گه رما (سه رما
هه مان شه و و گه رمایش هه مان رۆش بوو) و نه وهی که له
کاتی گه رمادا خه لکی ده خه ون و پشوو ده دن و له کاتی
سه رمادا کار و هه ول ده دن.

له کۆتاییدا، کویخاوی گه وره داوای له تۆنیاز کرد که ده بیئت
سوود له نه زموون و هزری که سانی دیکه وه رگریت و هه ر چی

زوه راستییه‌کان بزانیّت و خه‌لکیش به پازیبوون و ملکه‌چی
ته‌واوه، پشتگیری قسه‌کانی کو‌یخایان کرد.

تیشکی زیپّینی خۆر، ورده ورده له دیواره به‌رزه‌کانی
کئوه‌کانی ده‌وروبه‌روه پوهه و خواره‌وه شوپّ ده‌بووه‌وه و
پوژ بووه‌وه و خه‌لکی ده‌بوو به پئی نه‌ریتی خۆیان پشوو
بدن. له تۆنیا‌زیان پرسى:

"نه‌ز کاتی پشوو، ئایا خه‌وتن ده‌زانی؟"

و نه‌و که به هۆی ماندووبوون و برسیه‌تییه‌وه به‌لادا هاتبوو،
به ده‌نگیکی پچپچره‌وه وه‌لامی دایه‌وه:
"ب... به‌لی.. من خه‌وتن ده‌زانم."

به‌لام به‌ر له‌وه داوای هه‌ندیک خواردنی کرد.
دواجار کاتی که خه‌لکی هانی تۆنیا‌زیان ده‌دا تا بیر له
داواکانی گه‌وره‌ی گونده‌که‌یان بکاته‌وه، هه‌ندیک نان و شیرى
حوشتریان له قاپیکی گلینه‌وه بۆ هینا و داوایان لئی کرد تا
کاتی کارکردن، پشوو بدات.

هر چه‌نده که تۆنیا‌ز زۆر ماندوو بوو، به‌لام تۆزقالتیکیش خه‌و
نه‌چوه‌وه چاوه‌کانییه‌وه.

دانیشت و کهوته بیرکردنه وه له چاره نووسی خۆی له نێو ئەو
دۆلەی که هیچ کات پیشتر تەنانەت ئەفسانەی ولاتی
کوێرانیشی بە خەیاڵدا نەهاتبوو، ئەفسانەیهک که ئیتر ئیستا
پهنگ و بۆی راستی به خۆیهوه گرتبوو.

تۆنیاز له خه‌لوه‌ت و ته‌نیا‌یی خۆیدا هه‌ندیک جار پێده‌که‌نی،
پێکه‌نینیک که ده‌ستله‌ملانی توورپیی و سه‌رسوورمان بوو و
له‌گه‌ڵ خۆیدا ورته‌ ورتی ده‌کرد.

"که‌لله‌پووجه‌کان.. که‌لله‌پووجه‌کان، به‌لام لیگه‌پئی.. هه‌ر
چۆنیک بیته‌ ئه‌وان نه‌وه له‌ داوی نه‌وه نابینا بوونه، من به
هه‌ول و ماندوو‌بوون ده‌توانم و ده‌بیته‌ بتوانم بیانیه‌تنامه‌ سه‌ر
پئی راست، ده‌بیته‌ بیر بکه‌مه‌وه، ده‌بیته‌ بیر بکه‌مه‌وه."

و هه‌ر وا که‌ پۆچوو‌بووه‌ نێو بیرکردنه‌وه‌کانی خۆیه‌وه، خۆر
هیور هیور له‌ پشتی کێوه‌ به‌رزه‌کانه‌وه‌ بزر بوو و کاتی کار و
چالاک‌ی و هه‌ول‌دانی خه‌لکه‌که‌یش ده‌ستی پئی کرد.
ده‌نگیک له‌ دووره‌وه‌ به‌ر گوی ده‌که‌وت که‌ داوی تۆنیازی
ده‌کرد.

"هه‌ی بوگۆتا وه‌ره‌ ئێره‌."

و نۆنیاژ که له سووچیکی ژورده که دانیشتبوو، به بیستنی دهنگه که کهوته بیری شتیکه وه:

به هیواشی له شوینی خۆی ههستا، دهیتوانی گوپی له دهنگی ترپه ی دلی بیت.

هه ر وهك میرووله یهك به هیواشی و به ئهسپاییه وه کهوته جووله، له ژورده که هاته دهره وه و چوو نپو شه قامه که وه. دووباره دهنگه که له دووره وه بیسترایه وه.

"هه ی، بوگۆتا، مه جوولی."

و نۆنیاژ پیکه نینیکی هاتی، پیکه نینیک که ههچ دهنگی نه بوو. به هیواشی چوو سه ر لاسکه گیاکانی کینگه ی پۆخی شه قامه که.

"ئه ی بوگۆتا، پی له گه نمه که مه نی، مه گه ر نازانی ئه م کاره رینگه پیدراو نییه."

نۆنیاژ به بیستنی ئه م هۆشداریه ته واو سه ری سوورما، چونکه خوشی ههستی به دهنگی پتی نه کردبوو.

دوو کهس له کویره کان که بانگیان ده کرد، به ره و پووی هاتن و نۆنیاژیش به هیواشی پتی هینایه وه نپو شه قامه که و گوئی:

"من لیره م."

کویره کان پرسسیان:

"که بانگمان کردی بۆچی نه هاتی، ئایا ده بیته وهك مندال
رهفتارت له گه لدا بکهین. که ده پۆی، گویت له دهنگی پیت
نییه؟"

تۆنیاز پیکه نی، پیکه نینیکی غه مگینانه و گوتی:

"من ده توانم ئیره و هه موو شوینیکی دیکه ببینم، پتویستم
به بیستنی دهنگی پیم نییه."

و پیاوه کویره که گوتی:

"له دنیای ئیمه دا ئه م قسانه مانایان نییه، کوتایی به م قسه
گیلانانه بینه و هه ولّ بده عاقل بیت. به دواي دهنگی پیمان
بکهوه و له گه لمان که وه."

تۆنیاز له کاتی کدا که ده یگوت:

"تۆره ی منیش دیت، تۆره ی منیش..."

به دوایان كهوت.

"به دواى نيمه بگوه، تو زرد شت هه به كه ده بيت فريان
بيت."

تونياز گوتى:

"ئايا كهس به نيوه نه گوتوه كه له ولاى كه ويران
پياوئكى به ك چاويش ده توانيت ببته پاشا؟"

و له كاتىدا كه ئوان به قسه كانى تونياز كه وتبوونه پيكه نين
و شانەكانيان بليند و نيوى ده بووه، گوتيان:
"كوپره كان، دنياى كوپره كان، پاشا، پياوئكى به ك چاوى،
هيشتا شپته، هيشتا..."

تونياز به باشى بوى دهركه وتبوو كه بارودوخه كه تا ديت له وه
خراپتر ده بيت كه بتوانيت ويناى بكات و بيهينته پيش چاوى
خوى.

برپارى دا له دهرفه تىكى گونجاودا كوده تايه ك نه نجام بدات و
رهنگه له م ريگه به وه سهركه وتنك له مهر تيگه ياندى
راستيبه كانى زهينى خوى، به خهلكه كه وه دهست بخات. نه،

شهوان به کاری قورس و تاقه تپروو کینه وه پوژی ده کرده وه و
ئو بارودوخه دژاره ی تهحه مول ده کرد، تهحه مولتیکی
تاقه تپروو کین.

خه لکی ولاتی کویران، ژیانیتی زؤد ساده یان هه بوو.
ماندوونه ناس و هه ولده ر بوون.

خاوه ن په سه نایه تی و ژیانیتی کومه لایه تی بوون. به قه درا
پیوستی خویان خواردن و جلو به رگیان هه بوو. پؤژ و وه رز
پشوو و کار، ناوازی گۆرانی و موسیقا، عه شق و دلوقانی و
هه موو و هه موو شتیک که مرؤفه کان هه یانبوو، گوشه و
که ناری ژیانی ئه وانی به ره هه ده کرد.

ئه وان وردببینیه کی ته و او یان له کاروباره کان ژیاناندا هه بوو
و خاوه ن بپروایه کی پته و بوون به خویان و به دوی
چاره نووسیاندا پئیان ته ی ده کرد، وه ک ئه وه ی که هه ر شتیک
سرووشت بؤ ئه وانی دهسته به ر کردووه، به ئاراسته ی
پازیکردنی نیاز و خواسته کان یان بووه.

له ولاتی کویران، هه موو خه لکه که نامرانی کشتوو کالیان
هه بوو که به هیللی کیشراو و قوقزی سه ریان نیشانه ی
خاوه نداریه تی هه ر کامه یانی ده رده خست. نامرازگه لیک که

خەلکی بە ھۆیانەوہ زەویان دەکیلا و قووت و خۆراکیان لێوہ
پەیدا دەکرد.

خەلکی ولاتی کوێران، خەلکیکی زیرەک و ھۆشیار بوون.
ئەوان دەیاننوانی بچووکتەرین جوولەیی کەسانی دیکە لە
دووری دورەوہ ھەست و دیاری بکەن و گوێیان لە دەنگی
دلیان بێت و لە کیلگەکانیاندا کارەکانیان بە لێزانییەکی
تایبەتەوہ ئەنجام دەدا، ھەستیکی بۆنکردنی سەیریان ھەبوو،
بۆنکردنیک کە بە تەنیا یی لە توانایدا ھەبوو مەژووەکان لە
یەکتەری جیا بکاتەوہ.

لە دەرفەتیکدا، نۆنیاز لە نیو ئاپۆرەیی خەلکە کەدا کەوتە قەسە
کردن.

ھەندیکیان بە رووخساریکی داھێزراوہ و گوێیان بۆ
ھەلدەخست.

لە نێوان خەلکە کەدا، کچیک ھەبوو کە چاوہکانی، پێلۆ و
برزانگیکی درێژەیان ھەبوو و بە پێچەوانەوہی خەلکە کە
دیکەوہ لۆج و قوولبۆنەوہیان پێوہ نەدەبینرا.

وا پێدەچوو کە لە بن برزانگە درێژ و جوانەکانییەوہ
چاوہکانی شارەدییەوہ. کچیک کە ھیدی ھیدی دەچووہ نیو

دلی نۆنیازه وه. نۆنیاز به هیوا بوو چاوه کانی ئه ویش وه ک هی
ئهو واین.

کچه که، به حه ز و خوولیا یه کی تایبه ته وه گوئی بۆ قسه کانی
ده گرت و نۆنیا زیش تا به شکوم بتوانیت سه باره ت به
بارودۆخه که ی خۆی رازی بکات.

نۆنیا ز به گه رمو گوپی و حه ز و له هه مان کاتیشدا به و په پری
ساده یی و بیپهردانه له باره ی دیمه نی جوان، ئاسمان،
دره وشانه وه ی خۆر و.. قسه ی ده کرد و ئهو کچه که یش که
ناوی (مدینا) بوو، به هه موو وجود ییه وه گوئی هه لده خست،
چیژی وه رده گرت.

هه ر چه ندی ئهو وشانه واتایه کیان بۆ ئهو نه بوو، به لام
شاعیرانه و جوان ده رده که وتن.

یه کیک له دانیشتوانی ولاتی کویران، له به رامبه ر
تیه زینه کانی نۆنیا زدا ده نگی هه لپری و گوئی:

"به پاستی هه یچ کیتیک نییه، ته نیا ئهو به ردا نه ن که له
نیزیکیا نه وه حوشر و هه ستره کانمان ده له وه پهن، شوینیک که
کلژایی دنیا یه. له سه ره وه ی ئیمه بنمیچیکی ساف هه یه که
شه ونم و ئاو ده پێژیتته خواره وه و..."

ویناگردنی دنیا له شیوهی نهشکه و تیکدا، وینایهک بوو که
 پهنگ و پیشهی له نیو بیروباوه په کانیاندا داکوتابوو.
 پوځیک پیش له خورنواو ابون، له و کاتهی که تونیاژ له گال
 هندیک له خه لکه که دا له نیو گوره پانی گوند وه ستابوو،
 پیدروی بینی که له یه کیک له پیره وه کان که ناویان نابوو
 شه قامی حه فده یه م، به ره و گوره پانی گوند له پيدا بوو، به لام
 هیشتا کولیک لیره یان دور بوو. تونیاژ هلی قوسته وه و
 گوتی:

"وهک به لگهی نه وهی که له بارهی دنیای چاوه وه به نیووم
 گوتوه، پیتان راده گه یه نم که پیدرږ به ره و لای نیمه دیت."

یه کیک له پیره پیاوه کان گوتی:

"دهنگی پیتی نه و له شه قامی حه فده مه وه یه، به لام نه و بو
 نیره نایهت، چونکه لیره کارنکی وه های نییه."

و پاش ماوه یه کی که م که بو تونیاژ چاوه پروانییه کی دریز بوو،
 پیدرږ پیره وه که ی خوی گوری و له شه قامی ژماره ده وه
 به ره و لای دیواره به ردینه کان پینگهی خوی خوار کرده وه که
 بووه هوی نه وهی تونیاژ به ته وای گالتهی پی بکریت.

دواتر تۆنيز بېريارى دا خەلكى دلگەرم و ھان بدات تا لەگەن
يەككە لە ئەندامانى گوندىگە لە داوینی كۆپەكەو، ئەو
شۆپنەى كە لە نۆپەندى گوندىگەو نۆر دوور بوو، پتيان
بليت كە خەلكى چ چالاكيبەك ئەنجام دەدەن و بەم شۆپە
تواناى ويناكردنى بينين لە زەينى خەلكە كە دا دروست بكات،
بەلام لە ناكاو بېرى كەوتەو كە ئەو چالاكيبانەى كە شياوى
بېرخستەنەو بن و تواناى بينينى ئەو ئاشكرا بگەن، لە كاتى
كاركردن و ھەول و كۆششەكانى ئەواندايە كە ئەويش لە
شەودايە و پۆژانە ھەموويان پشوو دەدەن.

تۆنيز كە يەك لە دواى يەك ھەموو دەرگاكانى ھىواى بە پوودا
دەبەستران، بېريارى دا دەست بداتە نۆردارى.

بېرى كۆپەو كە يەككە لە پيمەرەكانيان بدزيت و ئەو كارە
بكات. بە خۆى گوت:

"ئەگەر بەم پيمەرە، لە يەك دىوانتيكيان بەم و پا بگەم،
خەلكى پەى بە توانايەكى نۆى لە مندا دەبەن و بوارى
قبولكردنى راستيبەكان لەواندا ھەموار دەبيت."

به لّام ههستی به ئیجساسه نادیاره که ی خۆی کرد، ههستیك
که هۆشدارى ده دایى و په شیمانى ده کرده وه له نازاردانى
خه لکانیک که نابینا بوون.

نۆنیاز له ده ریای شه پۆلای ئەندیشهکانى خۆیدا وهك
پاپۆریكى سه رلیشئواو، هه روا بلیند و نیوى ده بووه وه تا له
ناكاو و له وپه پى سه رسووپمانه وه بۆى ده ركه وت كه هه موو
خه لكى له دیارنه مانى په كىك له پیمه ره كانیان و له
ماوه یه كه ی نۆر كورتدا ئاگادار بوونه ته وه و له كاتىكدا كه
گوئییه كانیان بۆ ده وروبه رى خۆیاندا قۆلاخ كر دبووه وه،
ئاگادارى جووله كانى ئەوان بوون كه له ناكاو په كىكیان به
هاوار كردنه وه گوتى:

"ئه و پیمه ره یه دابنى."

و نۆنیاز كه به بینینى ئەم دیمه نه تووشى سه رسووپمان و
ترس و واقووپماوى ببوو، خه ريك بوو یه كسه ر فه رمانه كه ی
جیبه جى بكات، به لّام له شویننه كه ی هه ستا و به خیرایى له
نیوان كىلگه یه كدا به ره و داوینى شاخه كان پايكرد و
خه لكه كیش كه به ئاسانى شوینپى ئه ویان ده دۆزییه وه، له
كاتىكدا كه ئاماده ی شه ر بوون له گه لیدا، به دواى كه وتن.

تۆنيز پاش برينى مه ودايهك، به هياشى له گوشه يه كدا
دانيشت. سه يري خه لکه كه ي ده كرد و له گه ل خويدا بيري
كرده وه:

"شهر و خبات له گه ل که سانتيك که خاوهن بنه مايه کی هنزی
جياوازن، ويژدانپانه نييه."

خه لکی به پيمه ره و گوپاله وه و به چپه چپکردن و به چاندین
رينگی جياوازه وه به رو پوی ده هاتن.

که ميک ده هاتنه پيشه وه و بونيان ده کرد و گوپيان
هه لده خست. سه ره تا که نه وان و ايان ده کرد تۆنيز پينکه نی،
به لام دواي نه وه نيتر پينه که نی، چونکه گروپيک له
خه لکه که راسته وخۆ به ره و پوی نه و ده هاتن و هر ساته و
نيزيک و نيزيکتر ده بوونه وه.

له ماوه يه کی کوردتدا، گروپيک له خه لکه که گه يشتنه لای. به
شيوه يه کی بازنه يه کی له به رامبهری وه ستان و گوپيه کانی
خویان به ره و لای قولاخ کرد.

تۆنيز به هياشى وه ستا و به توندی ده سکی پيمه ره که ی
گوشی.

ئايا دەبوو ھېرشيان بکاته سەر؟! کەوتەو ھە بېرى سەرھەتاي
کەوتنە خوارەو ھە بۆ نۆتو دۆلە کە.

"لە ولاتی کوئیران پیاوئیکی یە ک چاویش پاشایە."

نۆنیاز سەبیری پشتەسەری خۆی کرد. کەلە شاخی
سەردە ئاسمان و لە پووبە پووشیدا خەلکئیکی تووبە
و ھەستا بون. گرووپئیکی دیکەیش لە رینگەدا بون.

ئايا دەبوو ھېرشيان بکاته سەر؟!

یە کئیک لە کوئیرەکان ھاواری کرد:

"ئەئەئە بوگۆتا، بوگۆتا لە کوئیی؟"

و نۆنیاز کە ھەروا دەسکی پیمەرە کەئە دەگوشی، ھەنگاوتیک
واوەتر چوو. جوولە یە کئە سەبەر، بەلام وە ک ئەو ھەئە دەنگی
پئیی وە ک دەھۆلئیک لە کئو ھەکاندا دەنگی دابئیتەو ھە.

یە کھۆ خۆی لە گە مارۆی خەلکە کەدا بینییەو ھەو ھە. بە خۆی
گوت:

"ئەگەر منیان گرت، لئیان دەدم."

سوئندی خوارد:

"به خوا، لییان ددهم."

و دواتر له تیهرینه که ی هاته دهره وه و هاواری کرد:
"سهیر کهن، من لیهرم. له نیوانتانداندا. له م دۆله دا ههر کارنکم
بویت دهیکم، نایا ده بیستن؟ ههر کارنکم بویت دهیکم و بۆ
ههر شوینیک بمه ویت دهچم."

به لام به راستی بۆ کوئی؟!
خه لکی ههروا ورده ورده دههاتنه پیشه وه و بازنه ی
که مارۆکه یان تهنگتر و تهنگتر ده کرده وه.
پنک ههر وه ک دیمه نی یاری گایینی کویران. به کیک له
کویره کان هاواری کرد:
"دهوری بگن."

و نۆنیا زیش به دهنگی ساف، به لام له رزۆکه وه کوتی:
"نیوه تیئاگن، کویرن و من ده توانم ببیستم، وازم لی بپنن،
لیم که پینن."

له نيو ئاپورهى خه لکه که وه ده نگیک بهر گوی که وت که
ده یگوت:

"بوگوتا، نه و پیمه ره یه دابنی و له کیلکه که وهره دهره وه."

فرمانیکی بی نه ملا و نه ولا بوو، وه ک فرمانه کانی مروفه
شارستانییه کان که له ههستیکی پر له تووره بوونه وه
هه لقوولا بیت.

له کاتی که دا نونیا ز به وردی سه رنجی خه لکه که ی دها و به
ههستیارییه کی تایه ته وه هه نسکه هه نسکی بوو، به
ده نگیکی به ره زه گوتی:

"لیتان ده ده م، به خوا لیتان ده ده م، وازم لی بیتن."

یه کی که له کویره کان له باز نه ی خه لکه که جیا بووه وه و
هیرشی کرده سه ر نونیا ز و نه ویش سه ر لیشینواوانه له نيو
ئاپوره ی خه لکه که دا به مبه ر و به ولادا رای ده کرد.

به دروستی نه یده زانی چ بکات، بۆچی هه زنی له وه نه بوو که
له که س بدات.

له ناکا و وه ستا..

له و کاته‌ی که خۆی ناماده کرد و به هه‌موو توانایه‌وه
پیمه‌ره‌که‌ی به ده‌وری خۆیدا هه‌لده‌سووراند و ده‌نگیکی وه‌ک
وشه‌وشه‌ی بای بیابانه‌کانی دروست ده‌کرد، خۆی کووتایه‌ نۆو
پیزی خه‌لکه‌که‌وه.

ده‌نگی شکان و هاواریک به‌رز بووه‌وه و نۆنیاز له
که‌مارۆکه‌ی‌اندا پای کرد.

رایکرد و دوور که‌وته‌وه، به‌لی، وه‌ک بالنده‌ی پزگار‌بووی نۆو
قه‌سه‌س، به‌ سه‌ره‌ولتیزی کتۆه‌که‌دا ده‌فپی و دوور
ده‌که‌وته‌وه.

به‌ خیرایی به‌ نۆو کێلگه‌که‌دا خۆی گه‌ی‌انده‌ نۆزیک گونده‌که‌.
له‌ کاتی‌که‌دا که‌ خه‌لکی، پیمه‌ره‌ و گۆپاله‌کانیان له‌ ده‌ست
ده‌گوشی و ورته‌ورتیان ده‌کرد، به‌ خیرایی به‌ مبه‌ر و به‌ به‌ردا
پایان ده‌کرد.

نۆنیازیش حالیکی گیزی و سه‌رلێش‌ی‌واوی تووش هات‌بوو،
هه‌راسان بوو. ده‌که‌وته‌ سه‌ر زه‌وه‌ییه‌که‌وه‌و دواتر
هه‌لده‌ستایه‌وه‌ و ناوپی ده‌دایه‌وه‌.

به‌ خیرایی خۆی گه‌ی‌انده‌ داوینه‌ ستوونیه‌که‌کانی پووبه‌‌پووی،
به‌ ده‌ست و پێ پای ده‌کرد، تا ئه‌و شوینه‌ی که‌ هتیزی ده‌به‌ردا

بوو به شاخه که دا هه لگژا و له نیزیکی تاشه به رده ساف و ستورنییه کانی نیو به رده لانه که دا خۆی چه شار دا. تۆنیاز بۆ ماوهی دوو شهو و پۆژ هه روا له داوینی کێوه که خۆی شارده وه. نه پێگه یه کی گه پانه وهی بۆ خۆی ده دۆزییه وه، نه پێگه یه ک بۆ هه لاتن. برسیه تی و نه خۆشی تا قوولایی وجودی پۆچوو بوو. جار جاره به پلاره وه به خۆی ده گوت:

"له ولاتی کوێران، پیاویکی یه ک چاویش پاشابه."

تۆنیاز، گشت پێگه کانی پووبه پووبونه وهی له گه لّ خه لکی گۆنده که تاوتوی کرد، به لام هه ر جاره ی خۆی ده پێکۆرک و بنه ستیکدا ده بینیه وه و پێگه یه ک نه بوو بۆ هه لاتن. ده بوو خۆی بسپێرتیه ده ست کاره ساته کان. جار جاره له تاوی برسیه تیدا، به نیو داره کان به دوا ی قووت و خواردنیکه وه بوو، به لام وا پێده چوو که هه موو شتیکی ئه م دۆله تۆقینه ره ده ستیان خستیته نیو ده ستی یه کترییه وه تا سه رلیشیواوییه که ی زیاتر و زیاتر بکه ن.

ئەویش سەرسووپماو لەم چارەنۆوسەى خۆى و داھاتووە ناديار و تارىكەكەى، ھىوا و ئارەزووەكانى ھەرەك سەرابىك لە بەر چاوييەو دەھاتن و دەچوون.

دوچار لە بارودۆخىكدا كە خۆى سپاردبوو دەست شەپۆلەكانى چارەنۆوس و بپيارى خۆى دا.

نۆنيز، بە ھىواشى بەرەو خوارەوھى دۆلەكە، بەرەو لای ولاتى كويزان كەوتە پى و بە تەنیشت يەككە لە جۆگەلە ئاوەكاندا شۆر بوووە. كاتىك گەيشتە نيزىكى گوندەكە، بە دەنگىكى بەرز بانگى خەلكەكەى كرد.

بەوھيش دوو لە كويزەكان لە خانووەكانياندا ھاتنە دەرەوھ و ئامادە بوون بۆ دواھەمىن چار گوى لە قسەكانى بگرن.

نۆنيز بە بينىنى ئەو دوو پياوھ، بەبى كات بە فېرۆدان يەكەم وشە گوتى:

"من، من شىت بووم. ئاخ... ئاخرتازە لەدايك.. ببووم."

كويزەكان بە دەنگىكى نيوە پازىبوونەوھ گوتيان ئىستا باشترە و نۆنيز بە بپوا بە خۆبوونىكى زياترەوھ درىزەى داى:

"ئىستا باشتىر بوومە، عاقل بوومە و لە قسە و گوتەکانى خۆم
پەشىمانم."

تۆنيز دەگريا، گريانتيك كه هيج كات دەنگى نەبوو. لە
چاوه كانىيەوه وهك كانىيەكانى داوينى كۆهەكان فرميسك
خۆر دەبوونەوه، گريانتيك كه له قوولايى وجودىيەوه دەهاتە
دەرى و ئارەزووەكانى دەشوشتنەوه و هەلیدەرشتنە. سەر
زەوى.

كۆپرەكان، قسە و گریانەكانيان بە نیشانەيەك لە چاكسازى و
وەسەرپێكەوتنى فكرى ئەو دەزانى و لىيان پرسى ئايا
دوباره لەبارەى بينين، چاو و دنياى خۆيە و قسە دەكاتەوه؟
ئايا دوباره بىريان لى دەكاتەوه.

ئەو هەروا كه هەنسكه هەنسكى بوو زو شانەكانى وهك بالى
بائندەكان بليند و نىوى دەبوونەوه، گوتى:

"ئا، هيج كات. ئەو قسانە گەمزانە بوون كه دەمكردن. ئەو
وشانە هيج مانايەكيان نەبوو، تەنانەت كه متر لە هيج. بەلى
كه متر لە هيج."

لَئِيانِ پرسی، چ شتیک له سهر سهری نه وه وهیه. نه ویش بی
ماتلبون وه لومی دایه وه:

"بنمچیکه که ته او ساف و ناسوییه و شه ونمی لی
ده باریت."

له کاتیکدا که نونیا به رده وام ده گریا، گوتی:

"به ره وهی که پرسیاری دیکه لی پیرسن، هه ندیک خواردم
بده نی، خریکه له برسان ده مرم."

هر چنده نونیا چاوه پروانی سزایه کی توندتر بوو، به لام
خه لکی ولاتی کویران لی بورده ییه کی زوریان هه بوو و
سه رکیشی و عه جوولایه تییه که ی نه ویان له که مژه ییه که یه وه
ده زانی، بویه به لئینیان پیدا که نه گهر عاقل بیت و قسه ی
بینه مای هه لقوولاو له زهینه نه خوشه که یه وه نه هینیتته سر
زمان، کاریکی له بار و ساده ی ده ده نی تا وه که خه لکه که
پوژگاری خوی به سهر به ریت.

نه ویش که رتگه یه کی دیکه ی شک نه ده برد، ملکه چانه ددانی
به هه له کانی خویدا نا و قسه کانی نه وانی پشتراست کرده وه.

بۆ چەند پۇرۇتېك تۇنياز نەخۇشسىيەكى توندى گرت و خەلكى به باشى چاودىرييان كرد، چونكه ئو ئىتر تا ئاستىك عاقل ببوو، بهلام پىداگرى ئوھەيان دەكردهوه كه له خانوويهك، له شوئىنك كه تارىكى رەها دەستى بهسەردا گرتبىت، پشوو بدات كه ئوھ بۆ ئو زۆر ناخۆش بوو.

لەم ماوھەيدا، گەورە و فەيلەسووفەكان سەرەپاي سەردانىكردى، لەبارەى كارە شەپەنگىزەكانى پىشتىرەوه قسەيان لەگەلدا كرد و لە بەخشىنى پىنوئىنى و مۇچيارى درىغىيان نەدەكرد.

بەم شىوھە، تۇنياز وەك يەككە له هاوولاتىيانى ولاتى كوئىران قبول كرا و ئوھىش خۆى ناچار كرد به قبولكردى ئو دنيا نوئىه.

تۇنياز ھەر وا كه خوى بەو بارودۆخە نوئوھوھ دەگرت، تا دەھات دنياى دەرەوھ و سەرروى ئو شاخ و داخانەى له مېشكىدا بزر و بىپرەنگتر دەبوو.

پىشەوای كوئىران، تۇنيازى خستە بن دەستى پياوئىك بە ناوى (بەعقوب). پياوئىكى دلۇفان كه نازار و ئەزىھەتى نەدەدا.

له نئو مالىاندا، كورپە براى بەعقوب و ھەرۆھە كچىكى بەعقوب دەزبان.

کچیکى جه حیلّ که له نئو خه لکیدا پیز و شکویه کی نه بوو، به لام نه و هه مان نه و کچه بوو که هه رچه ندی چاوه کانی کویر بوون و هه مان تاییه تمه ندی هاوولاتیانی ولاتی کویرانی هه بوو، به لام برژانگیکی دریزی هه بوو و پیلووه برژانگه داره کانی سوور و قووله و بوو نه بوون.

وابیده چوو که نه و چاوانه، بۆ هه ساتیک خوازیاری کرانه وه بوون که نه مهیش بۆ خه لکه که به عه بییکی گه وره هه ژمار ده کران. بۆیهیش داخووزیکه ر و عاشقیکی نه بوو، نه و هه مان (مدینا) بوو.

به تیپه پبوونی کاته کان، نۆنیاز که وته بیری نه وه ی که نه گه ر بتوانیت له گه لّ مدینا ژیانی هاوسه ری پیک بهینیت، تیپه پینی زه من که متر مه لوول و داماری ده کات، چونکه به بپوای خۆی، مدینا جوانترین مه خلّووقی ولاتی کویران بوو، کچیک که زۆر جار سه رنجی چاوه کانی به ره و لای خۆی راده کیشا.

نۆنیاز به دریزیایی پۆژ، له کاتیکدا که هه مووان خه ریکی پشوودان بوون، له ژیر پووناکی نه و تیشکه ی که له درزی دیواره کانه وه ده هاته ژوره وه، سهیری پووخساری مدینای ده کرد و پۆ ده چوو ه نئو جوانیبه کانیبه وه.

شەوئىكىيان ھەردووكيان پاش ئەنجامدانى كارى تاقەتپرووكىتىنى
كشتوكالى، لە بن پووناكى ئەستىرەكان و شان بە شانى
يەكتىرى دانىشتبوون.

ئۆنياز بوئىرى داىە خۆى كە دەست بخاتە سەر شانى مدىنا و
بە خۆىەوہ بوگشى و مدىنايش كە تا ئىستا دەستى دلؤفانى
كەسى ھەست پى نەكردبوو، بە دل و ھەزەوہ ھەمان كارى
دووبارە كردهوہ. ھەردووكيان، دوو غەرىب بوون كە لە نىوان
خەلكىدا پلەوپايە و پىزىكىيان نەبوو.

جارجارە دەرفەتەك دەھاتە پىشەوہ و لەگەل مدىنا لە
خەلؤەتى خۆيدا دەكەوتە قسە. سەبارەت بە دنىايەكى مەزن
و جوانىيەكانى، لەمەر بىرقەدانەوہى قزى كە ھەر وەكە
پووناكى زىرىنى خۆر لە كاتى پۆژئاوابووندا دەردەكەوت و..
بەلام مدىنا قسەكانى ئەوى بە وشەى شاعىرانە و ھەلقوولائو لە
عەشقەكەىەوہ دەزانى، بۆىە نە باوہپى بە دنىا گەورەكەى
ئەو و نە بە جوانىيەكانى دەكرد.

وہا پىدەچوو دنىاي بى كۆتايى پاستىيەكان بۆ ئۆنيازىش
وردە وردە لەو دۆلەدا كۆتاييان پى دەھات و دنىاي بانى ئەو
دۆلە، تەنبا وەك ئەفسانەىەكى لىھاتبوو بۆى.

تۆنپاز سوودی له وهه له هه لکه وتوانه ی ته نیا خۆی و مدینا
وهرده گرت و هه روا درێژه ی به هه ول و کۆششی خۆی ده دا تا
دوور له گوی تیژ و قولاخه کانی خه لکی، دنیای چاو و بینین،
دنیای پاستینی ژیان بۆ ئه و کچه جوانه وه سف بکات.

مدینایش به وردبینی ته واوه وه له بن سینه ری ناسکی
ده ستپا هینه کانی ده ستی تۆنپاز، گوی بۆ وشه کانی
هه لده خست و چیژی ده برد.

به شیوه یه ک که جاری وا هه بو وه ستی ده کرد مدینا باوه ر به
هز و قسه کانی ده کات و ترووسکاییه ک له هیوا له دلیدا
ده دره وشایه وه، به لام هه موو ئه و قسانه بۆ مدینا شتیک
نه بوون جگه له خه یال و پلاوی شاعیرانه و عاشقانه.

چیژی عه شقی شاراوه و به نهینی تۆنپاز و مدینا، ته نیایی و
خه لوه تی ئه وانی بری و خوشکه گه وره که ی مدینا، چیژی
خۆشه ویستیانی بۆ باوکی به عقوب ئاشکرا کرد.

دژایه تیکردن هه ر له سه ره تای ده ستپیک ی پووداوه کانی ئه و
دووه وه ده ستی پی کرد، هه رچه نده زۆر جدیش به ر چاو
نه ده که وتن، به لام مدینا کچیک بوو له پوانگی خه لک و
باوکییه وه له ده ره وه ی توانا و ئایدیاله کانی ژیا نی

هاوسه ريبه وه بوو و له روانگه ي خه لکه وه شياوي نه وه نه بوو
که شوو به هيچ پياويکي ولاتي کويران بکات.
يه عقوب ههستيکي به زه بيانه ي تايبه تي به ههردووکيان واته
مدينا و نونياز هه بوو، چونکه نونياز لاوژ و ده به ننگيک بوو که
به تازه يي هه نديک وه هوش و ناوه ز خوي هاتبووه وه و
پاږدوويه کي باشيشي نه بوو. مدينا ي کچيشي پيلوو و
برزانگيکي دريژي هه بوو.

له لايه کي ديکه يشه وه نه و نه يده ويست شاهيدي گرياني
پوژانه ي کچه که ي بيت و دژايه تي پيکه وه ژياني نه واني نه کرد.
پياوه جه حيله کان که م و زور به بيستني نه م هه واله تووپه
بوون و ژياني هاوسه ري نه وانيان به سه رچاوه ي تيکچووني
نه وه ي خويان ده زاني.

زور جاران يه عقوب مدينا ي کچي موچياري ده کرد:
"کچم، تو ده زاني که نه و له گه مژه يه ک زيتر نييه. بير و
خواستي پوچانه ي هه يه، ناتوانيت هيچ کارتيک به پاستي
نه نجام بدات. نه و له دايکبووي به رده گانه و.."

له کاتيکدا که مدينا ده گريا، گوتي:

"دەزانم باوکە، بەلام وردە وردە باشتر دەبیت.. لە رابردوو
باشتر بوو. پیاویکی بەهێز و دلۆفانە، بەهێزتر و دلۆفانتر لە
هەموو پیاوانی دنیا. ئەو عاشقی منە و منیش عاشقی
ئەوم."

یەعقوبی پیریش لەوێ کە بارودۆخی عاشقانە و
سووکنایینە هاتووی دواھەمین کچی دەبینی، زۆر پەڕیشان و
غەمبار بوو.

دەبینی کە ئەو بە هەموو وجودییەو تۆنیازی خۆش
دەوێت و عاشقیەتی، ھەر بۆیە بەرەو دیووخانە بی پەنجەرە
و تاریکەکی ئەنجومەنی ولانەکی کەوتە پێ تا ھاوێر لەگەڵ
گەرەکاندا مەلھەمیک بۆ برینەکانی بدۆزیتەو.

گەرە، پێشوا و پیرانی گوند هەموو نامادە بوون.

یەعقوب بە وردییەو چیرۆکی عەشقی تۆنیاز و کچەکی بۆیان
گێڕایەو و باسی ئەو کرد کە تۆنیاز پیاویکی عاقڵبوو و
تەنانەت ھەندیک جاریش لە ساغڵەمی ئاوەزیدا وەك خۆیانە.
یەعقوب ھەولێ زۆری دا تا گەرەکان بۆ پیکھێنانی ژبانی
ھاوسەری ئەو دووانە پازی بکات.

گه وره کان که وتنه پاووژ، یه کینکیان پوچووه نیو بیرکردنه وه و تیهنزینتیکی نقره وه.

ئو روانگه یه کی تایبه تی هه بوو. دوکتوریکی گه وره ی نیو خه لکه که بوو و خاوه ن زهینتیکی فهلسه فی و داهینه ر بوو.

له روانگه ی دوکتوره وه، بهر له بریاردان ده بوو تونیا ز له پووی پزشکیه وه به ته واری نۆرین و هه لسه نگاندنی بو بکریت تا هوکاری به لاپنداچوونی بیرکردنه وه که ی دیاری بکریت.

ماوه یه ک تیپه ری و له م ماوه یه دا به پی بریاری پیشوو، دوکتور نۆرینی بو تونیا ز کرد و پوژتیکی دواتر له هه مان نه نجوومه نی ولات به ئاماده بوونی گه وره کان و یه عقوب دهره نجامی وردی خو ی به م شیوه یه باس کرد:

"من بوگۆتام پشکنی و هوکاری نه خوشییه که یم بو پوون بووه وه. له سه ر ئو بره وایه م که ده بیت، تونیا ز دهرمان و چاره سه ر بکریت. به ئاسانی ده کریت چاره سه ری بو بکریت و باشتر بیت."

و یه عقوب که به هیوا و خواستیکی زوره وه گوئی بو رینگه چاره سه ری دوکتور هه لختبوو، به حه په ساوی و په شوکاوییه وه پرسى:

"و نه و به پاستی چاك ده بیته وه؟! و نای نه مه شتیگه که من
هه موو ده م ناره زووم بووه."

دوکتور دریژه ی دایی:

"میشکی نه خوشه."

و گه وره کان له کاتیگدا ناماژه یان بۆ سه لکیان ده کرد،
قسه کانیا ن پشتراست کرده وه و پرسسیان:
"باشه چی بووه ته هژی به لاریدا چوونی میشکی؟"

و به عقب که ته واو چاوه پروانی بیستنی قسه کانی دوکتور بوو،
گوته:

"ب.. به لی دوکتور، هژکاره که ی چیه؟"

دوکتور دریژه ی دایی:

"هژکاری نه خوشیبه که ی، لوویه کی سهیره له پوو خساریدا که
ناویان چاوه. نه و دوو شته نهرمه یی که به شیوه ی
قۆپاوییه ک له پوو خساریدان، و نیتر نه م لووانه کاریگه ربیان
له سهر میشکی داناوه و نه خوشیان خستوهه."

یہ عقوب بہ ہہ جانیکی تاییہ تہوہ پرسى:

"بہلى؟"

و دوكتوريش به وشهى قه له مى و ژميردراوه وه، له سه ره خو
گوتى:

"و ابزانم بى نه وهى هه ميشه چاك بيته وه، ده بيت
نه شته رگه ريبه كى ساده و ناسانى بى نه نجام بدرت، نه ويش
به هه لگرتن و لابردنى نه و نه ندامه نازارده رانه."

"و.. و دواتر نه و، نه و عاقل ده بيت؟"

و دوكتور دريژه ي دايى:

".. و نه و پاش نه شته رگه ريبه كه عاقل ده بيت و ده بيت
يه كيك له دانيشتوه باش و خوازراوه كانى نيره."

له كاتيكا يه عقوب كه شوكر و سوپاسى يه زدانى ده كرد،
ده ست و پيى خو ي به بيستنى نه م هه واله خو شه ون كرد و

خیرا خۆی گه یانده ماله وه و به وردی پووداوی
 چاره سه رکردنی نۆنیا زی بو ئه و و مدینا گێرایه وه .
 بیستنی ئه م هه واله بو مدینا زۆر دلخۆشکه رانه بوو، به لام
 نۆنیا زی تووشی شوکیکی له ناکاو و قوول کرده وه و تووشی
 گۆپانیکی سه یر، وه ک زه وه یه ژانیک که هه موو ئه ندامه کانی
 جه سته ی هه ژاند. به عقوب که په ی به بارودوخۆی نۆنیا زی
 بردبوو، گوئی:

"په نگه که سانی دیکه وا بیر بکه نه وه که پیکه پینانی ژیا نی
 هاوسه ریت له گه ل که چه که م مدینادا هینده بو گرنگ نه بی ت و
 هینده ی که نیشان ت دها خۆشت نه ویت؟! سه ره پای
 ئه وه یش تو چ جۆره جان وه ریکی که له یارمه تی و دلوفانی
 دوکتور پا ده که ی؟"

قه یرانیکی سه رسوو په ینه ری نو ی پووخساری خۆی بو نۆنیا زی
 ده رخستبوو.. له ده ستدانی چاوه کانی و ژیا نی په کسان له
 نیو خه لکی و یا.. و یا.. و یا هیچ.

هیچ رینگه په کی دیکه ی به میتشکیدا ختووری نه ده کرد.
 نۆنیا زی هه روا واقعی و پمابوو وه ک ئه وه ی له ش و گیانی لیک جیا
 ببوونه وه .

دهرگاگانی ئاسمان وهك پۆچنه و بینینی چاوه‌گانی خه‌لكی،
به پوویدا کوژی‌ببوونه‌وه و له لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه مدینا، ئه‌و
کچه خۆشه‌ویسته‌ی که هه‌لی ده‌نا و چووبوه که‌ولیه‌وه که
ته‌نیا نه‌و پتی پزگارییه هه‌لبژێرت.

نۆنیاز به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری کچه‌که‌ی ده‌کرد و له ژێر
لیوه‌وه به کۆل و که‌سه‌ره‌وه ده‌یگوت:

"تۆ منت خۆش ناوێت؟! غه‌مبار نابێ له‌وه‌ی که چاوه‌گانم
بیئنه ده‌ره‌وه؟! له‌وه‌ی که پوو‌خساری جوانی تۆ نه‌بینم..."

و مدینا به بیستنی قسه‌گانی نۆنیاز، هه‌ستی به په‌نجای
ده‌کرد و به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه سه‌ری خۆی ده‌له‌قاند.

نۆنیاز له کاتی‌کدا که سه‌ری خۆی داخستبوو، درێژه‌ی دای: "هه‌موو
دنیای من له چاوه‌گانمدا کورت ده‌بیته‌وه. ئه‌م هه‌موو
جوانییی که من ده‌بینم و ده‌وری ئیمه‌یان داوه، گوله‌ ته‌پ
و پاراو و په‌نگاو په‌نگه‌گانی نێوان گاشه‌به‌رده‌گان، جوانی و
پارای قه‌وزه‌گانی نێو شه‌پۆله‌گانی ئاو، زولالی کانیاوه‌گان،
ئاسمان.. ئاسمانی شین و په‌ر له‌ نه‌ستیره، پۆژئاوا بوونی خۆر
به‌ تیشکه‌ زێڕینه‌کانیی‌ه‌وه، دره‌وشانه‌وه‌ی نه‌ستیره‌گان له
شه‌وی نه‌نگوسته‌چاودا، و له‌ لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه تۆ.. تۆیه‌ک

که بۆ دیتنت پټیوئستم به چاوه تا بتوانم پووخساری جوانت
ببینم..

لیتوه جوانه کانت، دهسته خۆشه ویسته کانت که به سه ربه که وه
قه دیان گرتوه.

من له پوچنه ی چاوه کانه وه تۆم به جوانی بینیوه، جوانیه که
که خه لکی دیکه به ناشیرینی له قه له م ده دن و.. و پاش
له وه ده بیته ته نیا له مس و ده ستته لی ده ده م، بۆنت بکه م و
هیچ کات نه تبینم. ئیتر ئه وه ده مه یه که ده بیته منیش بکه ومه
ژیر ئه وه بنمیچه به ردینه ی که ئیوه له دنیا ی خۆتاندا چیتان
کردوه و.. نا.. تۆ من ناچار به م کاره ناکه ی، نا ده زانم،
نا..."

گومانیه کی قوول له وجودی تۆ نیازدا کلپه ی ده سه ند، به لام
وه لامیه کی سه رافکی و ئاشکرای بۆ مدینا پی نه بوو تا
بیداته وه. مدینا ییش چرکه ساته کانی به دژواری به سه ر
ده برد..

چاوه پوانیه کی سه خت و تاقه تپرووکیین.

"من ده مه ویت هه ندیک کات.."

و وه ستاننکی کورت. تۆنیا ز پرسی:

"بهلی؟ تو ده ته ویت...؟"

"من ده مه ویت هه ندیک جار، هه ندیک جار به م شیوه یه قسه

نه که ی."

"وه ک چی؟"

و مدینا درێژه ی دایی:

"من ده زانم قسه کانی تو جوانن، شاعیرانهن، عاشقانهن، به لام

هه موویان زاده ی ویتا و خه یاله کانتن. من عاشقیانم، خۆشم

ده ویتن، هه روه ک ئه وه ی که تۆیشم خۆش ده ویت، من..."

و تۆنیا ز به دهنگی پچرپچره وه وه لامی دایه وه:

"مه بهستی ئیوه، ئیوه وا بیر ده که نه وه، من ده بیت باشت

بم، رهنگه باشت..."

ئو به باشی درکی به چاوه پروانییه کانی مدینا و هه موو

دانیشتوانی ئه و دۆله له بیرکراوه ده کرد، به لام زۆریشی بۆ پر

له کیشه و ناهه موار بوو.

له چاره نووسی لیل و تاریکی خویدا، وهك ئاگرئکی بیپره حم غه م و خهفت هه موو وجودی ده سووتاند و جار جاره پش فرمیسك به چاوه كانییه وه ده بارینه خواره وه، ئه و فرمیسكانه ی كه خۆله میشی وجودی بوون، به لام له هه مان کاتیشدا به باشی درکی به مدینا ده کرد.

له کاتی کدا كه ئۆنیاز دهسته کانی به هیواشی به ره و لای شان کانی مدینا به رز کرده وه، گوتی:

"خۆشه ویسته که م، خۆ..."

به لام قسه یه کی بۆ گوتن پی نه بوو، له باوه شی گرت، به خۆیه وه گۆشی و به نه سپاییه وه له گۆشه یه کی ژوره که دا له نه نیشت به کتربییه وه دانیشتن.

پاش تیپه رینی ماوه یه ک که چاوه پروانییه کی دژوار بوو بۆ هه ردووکیان، ئۆنیاز به ده نگئکی هیواش، ده می لیک کرده وه و گوتی:

"نایا، نایا نه گه ر، نه گه ر پیی.."

و پاش بیده نگییه کی کورت درێژه ی دای:

"نه گه ر پیی پازی بم..."

مدینا وەك سپرینگك كە لە بن تاشە بەردی خەیاڵییەو بەیت،
لە شوینی خۆی پاپەری.

دەستەکانی بە دەوری تۆنیازدا ئەلقە کرد و لە کاتیگدا کە
هەنسکە هەنسک فرمیسکی شادی دەباراند و ماچی دەکرد،
گوتی:

"ئەگەر تۆ، ئەگەر تۆ تەنیا.."

لە کاتیگدا کە تەنیا یەك حەوتوو بۆ کاتی نەشتەرگەرییە کە و
هێنانە دەرەوێ چاوەکانی مابوو.
تۆنیاز، بە پێچەوانەی خەلكەو کە لە خەویکی قوولدا بوون،
هەموو پۆژەکی بیری دەکردەو و ساتیکش خەو نەدەچوو
چاوەکانی.

لەگەڵ خۆیدا بیری دەکردەو و پۆ دەچوو نێو
سەر سوورمانیکی ببەهرەو، حەزی لێ بوو پێگە یەك بۆ خۆی
هەلبژێریت، بەلام..

دواوە مین پۆژ و دەر فەتەکان بە خیرایی تێدەپەڕین. پووناکییە
زێرینەکی خۆر، فۆرمیکی تاییەتی پێ نیشان دەدا.

وهها پئده چوو كه هئورتر له پۆژانی پئشوو، به دیواره
بهرده لانییه كاندا سهرده كهوت، وهك بله ی مائناوایی له گه ل
تۆنیزدا دهكات، مائناواییهك به پانتایی ئه به دییهت.
زهمهن تئده په پی و ساتی به لئندراو نئزیکتر و نئزیکتر
ده بووه وه.

"ئیتیر سبه ی نابینم، ئیتیر نابینم، و ئیتیر..."

و له کاتیکدا كه مدینا دهسته کانی تۆنیزای به گرمی
ده گۆشی، گۆتی:

"دلداره كه م، ئه وان ئازاریکی نۆرت پی ناگه یه نن. تو ئه م
ئازاره بۆ ساغله م و عه شقه كه ت تهحه مول بکه.

عه زیزه كه م، ئه گه ر بتوانریت به قوربانیدانی عه شق و
دلۆفانی، تهحه مولی ئازاره كه ی تو قه ره بوو بکریته وه، ئه وا من
به هه موو وجودمه وه عه شق و دلۆفانی خۆم ده پئژمه به ر
پئته وه. به ر پئیت، به ر پئیتی تو كه دلۆفانی و میهره بانی له
که لام و قسه کانتدا شه پۆل ده دا."

تۆنیزا، به دل و به گیان دهنگه عاشقانه كه ی مدینای ده بیست
و وهك مراوییه کی بریندار له ده ریای شه پۆلوی تئهرزینیدا،

حهسرهت و داخدارى بۆ خۆى و مدينا هه‌لده‌كيشا. به
ورته‌ورته‌وه به خۆى ده‌گوت:

"مالئاوا چاوه‌كانم، ئەى بينايى، ئەى ژيانى من، مالئاوا."

مدينا، به باشى ده‌يتوانى ئىحساس به گومان و پاراپيه‌كانى
تۆنياز له ده‌نگى هيتواشى پئيه‌كانييه‌وه بكات كه بۆ دواوه و
پيشه‌وه پياسه‌ى ده‌کرد، ئىحساسىك كه واى لى كرد بگريت.
تۆنياز، حەزى لىبوو بچيته كونجىكى خه‌لوت و ته‌نيايه‌وه،
شوتينىك له نيو كىلگه جوانه‌كان، ئەو شوتينه‌ى كه به گو‌له
نيرگزى سپى ته‌نرابوو و له‌وى له چاوه‌پوانى گه‌يشتنى ساتى
به‌لئيندراو بيت بۆ پئخستنه نيو كوشتارگه‌ى داماوى و
عه‌شقه‌وه، به‌لام هه‌ر وا كه پئى ته‌ى ده‌کرد، چاوه‌كانى بپيه
سه‌ره‌وه.

سپي‌ده‌ده‌مى بينى، سپي‌ده‌ده‌مىك كه وه‌ك فرشته‌كان له
كراسىكى زيريندا به سه‌ره‌وليزى ته‌پۆلكه و شاخه‌كانه‌وه
به‌ره‌و خواره‌وه شوپ ده‌بووه‌وه.

به بريداهات كه شكۆ و جوانى دۆله‌كه، دنياى كويرة‌كان،
عه‌شقى ئەو، و هه‌موو و هه‌موو شتىك بۆ ئەوه‌ى له سياچالنىك
و له گوناھىك زياتر نه‌بوو.

له کاتیځدا که تۆنیاز چاوی بریبوووه خۆر و سهیری لووتکه
به رزه کانی کتیه کانی ده کرد، به لاره لار پینگه ی داوینی
کتیه که ی گرتنه پیش.

هر وا که ده چوووه پیشه وه، وینا و خه یاله کانی له هه لدرگه
سه ر له ناسمان کیشراوه کان و دیواره به ردینه
ستوونیه کانه وه فری و له دنیا ی ولاتی کوپران پویشته،
پویشته و چوووه نیو دنیا یه کی دیکه وه.

دنیا یه ک که هی نه و بوو، بوگوتا، شوینتیک که هه زاران دیمه نی
جوان و سه رنجراکیش له هر گۆشه یه کییه وه چاوی به ره و
خۆی په لکیش ده کرد.

شکو و جوانی پۆزه کانی، په یکه ره کان، قه لوه ز و تافگه کان،
خانوووه چه رموگه کان، سه فه ر به سه ر پوو باره کاندنا و نه غمه ی
بولبوله کانی سه ر داره کان و پۆخی پوو باره کانی به بیر
ده هینا یه وه.

سه فه رتکی دریز به پوو باره کانی بوگوتا، سه فه ری پۆژ له
دوای پۆژ بۆ شاره گه وره و بچوووه کان بۆ گونده کان،
دارستانه کان، تا نه و شوینیه ی که پوو باره کان یه کیان
ده گرتنه وه و له م یه کگرتنه وه یش ئاوازی شادی سه ر هه لده دا و
ده گه یشتنه ده ریا، ده ریا یه کی بی کۆتا، له گه ل هه زاران

دورگه‌ی بچوک و گوره، له گه‌ل پاپۆرگه‌لیک که له دووره‌وه ده‌ببیران، دنیا‌یه‌ک که کتیه‌کان گه‌مارۆیان نه‌داوه، دنیا‌یه‌ک که ئاسمانه‌شینه‌که‌ی به‌پوونی ده‌ببیرا، ئاسمانێک که هه‌زاران گه‌وه‌ر له‌شه‌وه‌کانیدا ده‌دره‌وشایه‌وه ..

تۆنیا‌ز که‌مێک به‌خۆیدا هاته‌وه، وه‌ستا و سه‌یرتکی خواره‌وی دۆله‌که‌ی کرد. له‌داوێنی ئه‌و کتیه‌ به‌رزانه‌وه، مدینا زۆر بچوک ده‌که‌وته‌پێش چاوان.

تۆنیا‌ز، به‌هه‌ول و کۆشش و به‌هه‌موو هه‌یزتک که‌له‌جسته‌یدا هه‌بوو، به‌ره‌و دیواره‌ به‌ردینه‌گه‌وره‌کان سه‌رکه‌وت. وه‌ک مارتک، په‌یکه‌ره‌ له‌پ و لاوازه‌که‌ی خۆی به‌به‌رده‌کاندا ده‌ساری و سه‌رده‌که‌وت.

به‌نیزیکبوونه‌وه‌له‌پۆژئاوابوون، هه‌ولی تۆنیا‌زیش ورده‌ورده‌ئاوا ده‌بوو. ئیتر ئیستا ئه‌و له‌چاو خواره‌وه‌ی دۆله‌که‌، مه‌ودایه‌کی زۆری بریبوو و گه‌یشتبوو هه‌نیزیک دیواره‌ستوونیه‌کان.

ئه‌و دیواره‌ی که‌توانای تێپه‌ربوونی لێیان نه‌بوو.

جله‌کانی دپابوون، جسته‌ی بریندار و هه‌روه‌ک کانیاه‌کانی دۆلی ولاتی کوێران له‌برینه‌کانییه‌وه‌خوین ده‌چۆراپه‌خواره‌وه، هه‌لقوولاوتکی گه‌رم و تازه‌ی هه‌بوو.

به لام سهره پای نازار و ئیش و برسیه تی و تینوویه تی، له کاتی کدا که زهرده خه نه یه کی به لیوه وه بوو، به هیواشی له دلی بهرده کاندای درژ بوو.

تۆنیاز به دژوارییه وه گهرده نی وه رسوو پاند، سه بیرکی خواره وه ی دۆله که ی کرد. وا پیده چوو تا خواره وه دۆله که، نه شوینه ی که مدینا چاوه پروانی بوو، زیاتر له میلک قوولایی هه بوو و ئاوابوونی خۆر و ته می رهش، تاریکیه که ی زیاتر کردبوو، تاریکیه که سیبه ریکی نهیناوی له دهروونیدا مه لاس دابوو و.. و به سهر سه ریشییه وه ئاسمانیکی بیسنوو.

تۆنیاز له وه زیاتر توانای سه برکردنی دیمه نی نه و دۆله نادیاره و دیواره به ردینه کانی نه بوو، بۆیه ته واو بی جووله و هیواش سه روت، سه روت هه روه که نه و بزه یه ی که له سه ر لیوی بوو.

دواهه مین تیشکه کانی خۆر، به دیواره به ردینه کانه وه خۆیان هه لده کیشایه سه روه وه شه و داده هات. خه لکی ولاتی کویران ده ستیان کردبووه کار و کۆشسه کانی خۆیان، دوکتۆری گه وره چاوه پروانی چاره سه رکردنی تۆنیاز بوو.

ئه ویش ئارام له بن نه ستیره کانی ئاسماندا دلخۆش و پازی خه وتبوو. خه وتبوو و هه روا بزه که ی به سه ر لیوانه وه بوو.

بهائی بزہیہ کی جاویدان، بزہیہ ك كه هیچ كات له سر
لیتوه كانی ون نه بوو.

کرتایی

PM ۱:۰۰

SAT, 21 JUL 2012

مهولیز - گهره کی زیان